

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

63. gadagājums

2020. gada 14. decembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2020/C 433/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2020/C 433/02	Lieta C-623/17: Tiesas (virspalāta) 2020. gada 6. oktobra spriedums (<i>Investigatory Powers Tribunal – London (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu</i>) – <i>Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Personas datu apstrāde elektronisko komunikāciju nozarē – Elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzēji – Informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu visaptveroša un nediferencēta nodošana – Valsts drošības aizsardzība – Direktīva 2002/58/EK – Piemērošanas joma – 1. panta 3. punkts un 3. pants – Elektronisko komunikāciju konfidencialitāte – Aizsardzība – 5. pants un 15. panta 1. punkts – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7., 8. un 11. pants, kā arī 52. panta 1. punkts – LES 4. panta 2. punkts)	2
---------------	---	---

2020/C 433/03	<p>Apvienotās lietas C-511/18, C-512/18 un C-520/18: Tiesas (virspalāta) 2020. gada 6. oktobra spriedums (<i>Conseil d'État, Cour constitutionnelle</i> (Beļģija, Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>La Quadrature du Net</i> (C-511/18 un C-512/18), <i>French Data Network</i> (C-511/18 un C-512/18), <i>Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs</i> (C-511/18 un C-512/18), <i>Igwan.net</i> (C-511/18)/<i>Premier ministre</i> (C-511/18 un C-512/18), <i>Garde des Sceaux, ministre de la Justice</i> (C-511/18 un C-512/18), <i>Ministre de l'Intérieur</i> (C-511/18), <i>Ministre des Armées</i> (C-511/18), <i>Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX/Conseil des ministres</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Personas datu apstrāde elektronisko komunikāciju nozarē – Elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzēji – Mitināšanas pakalpojumu sniedzēji un interneta piekļuves pakalpojuma sniedzēji – Informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu visaptveroša un nediferencēta saglabāšana – Datu automatizēta analīze – Piekļuve datiem reāllaikā – Valsts drošības aizsardzība un terorisma apkarošana – Noziedzības apkarošana – Direktīva 2002/58/EK – Piemērošanas joma – 1. panta 3. punkts un 3. pants – Elektronisko komunikāciju konfidencialitāte – Aizsardzība – 5. pants un 15. panta 1. punkts – Direktīva 2000/31/EK – Piemērošanas joma – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 4., 6. – 8. un 11. pants un 52. panta 1. punkts – LES 4. panta 2. punkts)</p>	3
2020/C 433/04	<p>Lieta C-521/18: Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums <i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW/Poste Tutela SpA</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Iepirkums ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs – Direktīva 2014/25/ES – 13. pants – Darbības, kas saistītas ar pasta pakalpojumu sniegšanu – Līgumslēdzējs subjekts – Publiskie uzņēmumi – Pieņemamība)</p>	6
2020/C 433/05	<p>Lieta C-611/18 P: Tiesas (septītā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums – <i>Pirelli & C. SpA</i>/Eiropas Komisija, <i>Prysmian Cavi e Sistemi Srl</i> (Apelācija – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Eiropas elektrokabeļu tirgus – Tirgus sadale projektu kontekstā – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 23. panta 2. punkts – Eiropas Komisijas pilnvaras naudas sodu jomā – Vainojamība pārkāpumā – Izšķirošas ietekmes faktiskas izmantošanas prezumpcija – Pienākums norādīt pamatojumu – Pamattiesības – Beneficiūm ordinis seu excussionis – Neierobežota kompetence)</p>	6
2020/C 433/06	<p>Apvienotās lietas C-720/18 un C-721/18: Tiesas (ceturtā palāta) 2020. gada 22. oktobra spriedums (<i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ferrari S.p.A./DU</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Preču zīmes – Direktīva 2008/95/EK – 12. panta 1. punkts – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Pierādīšanas pienākums – 13. pants – Izmantošanas pierādījums attiecībā uz “daļu preču vai pakalpojumu” – Preču zīme, ar ko tiek apzīmēts automobiļa modelis, kura ražošana ir apturēta – Preču zīmes izmantošana saistībā ar rezerves daļām, kā arī ar šo modeli saistītajiem pakalpojumiem – Preču zīmes izmantošana saistībā ar lietotiem transportlīdzekļiem – LESD 351. pants – Noliģums starp Vācijas Federatīvo Republiku un Šveices Konfederāciju – Patentu, dizainparaugu un preču zīmju savstarpēja aizsardzība)</p>	7
2020/C 433/07	<p>Lieta C-112/19: Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums (<i>Verwaltungsgericht Aachen</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Marvin M./Kreis Heinsberg</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2006/126/EK – 2. panta 1. punkts un 11. panta 4. punkts – Vadītāja apliecība – Savstarpēja atzīšana – Atzīšanas pienākuma apjoms – Apmainītās vadītāja apliecības – Apmaiņa, kas veikta brīdī, kad vadītāja tiesības to izsniedzēja dalībvalsts ir atņēmusi – Krāpšana – Atteikums atzīt apmaiņā izdoto vadītāja apliecību)</p>	8
2020/C 433/08	<p>Lieta C-243/19: Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 29. oktobra spriedums (Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A/Veselības ministrija (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālais nodrošinājums – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 20. panta 2. punkts – Direktīva 2011/24/ES – 8. panta 1. un 5. punkts, kā arī 6. punkta d) apakšpunkts – Veselības apdrošināšana – Citā dalībvalstī, kas nav piederības dalībvalsts, sniegta stacionārā aprūpe – Iepriekšējās atļaujas atteikums – Stacionāra ārstēšana, ko var efektīvi nodrošināt piederības dalībvalstī – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pants – Atšķirīga attieksme reliģiskās pārliecības dēļ)</p>	9

2020/C 433/09	Lieta C-273/19 P: Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 22. oktobra spriedums – <i>Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Šķirējklauzula – Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 – 52. pants – Regula (EK) Nr. 2321/2002 – Lēmums Nr. 1513/2002/EK – Dotāciju nolīgums – Projekts Sensation – Sestā pamatprogramma – Pieļaujamās izmaksas – Interesu konflikts – Pierādīšanas pienākums – Darba laika uzskaitē – Audita ziņojums – Pierādījuma spēks – Pareizas finanšu pārvaldības princips – Samērīguma princips)	10
2020/C 433/10	Lieta C-274/19 P: Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 22. oktobra spriedums – <i>Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Šķirējklauzula – Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 – Regula (EK, Euratom) Nr. 2342/2002 – Regula (EK) Nr. 1906/2006 – Dotāciju nolīgums Actibio – Projekts Actibio – Septītā pamatprogramma – Pieļaujamās izmaksas – Interesu konflikts – Pierādīšanas pienākums – Darba laika uzskaitē – Audita ziņojums – Pierādījuma spēks – Samērīguma princips)	10
2020/C 433/11	Lieta C-275/19: Tiesas (devītā palāta) 2020. gada 22. oktobra spriedums (<i>Supremo Tribunal de Justiça</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd/Santa Casa da Misericórdia de Lisboa</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Informācijas sniegšanas kārtība tehnisko standartu un noteikumu un informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā – Jēdziens “tehniskie noteikumi” – Dalībvalstu pienākums darīt Eiropas Komisijai zināmus visus tehnisko noteikumu projektus – Nepaziņotā tehniskā noteikuma neattiecināmība uz fiziskām personām – Nepiemērojamība attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem)	11
2020/C 433/12	Lieta C-313/19 P: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2020. gada 28. oktobrī – <i>Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus)</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū – Regula (EK) Nr. 1107/2009 – Darbīgās vielas glifosāta apstiprinājuma atjaunošana – Īstenošanas regula (ES) 2017/2324 – Apvienības celta prasība atcelt tiesību aktu – Pieņemamība – LESD 263. panta ceturrtā daļa – Reglamentējošs akts, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem – Tieši skarta persona)	12
2020/C 433/13	Lieta C-321/19: Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums (<i>Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – BY, CZ/Vācijas Federatīvā Republika (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 1999/62/EK – Direktīva 2006/38/EK – Dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšana smagajiem kravas transportlīdzekļiem – 7. panta 9. punkts – 7.a panta 1. un 2. punkts – Nodevas – Infrastruktūras izmaksu atgūšanas princips – Infrastruktūras izmaksas – Pārvaldības izmaksas – Ar ceļu policiju saistītas izmaksas – Izmaksu pārsniegšana – Tiešā iedarbība – Pārmērīgas ceļu nodevas pamatojums a posteriori – Sprieduma iedarbības laikā ierobežojums)	12
2020/C 433/14	Lieta C-576/19 P: Tiesas (devītā palāta) 2020. gada 29. oktobra spriedums – <i>Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc./Agence européenne des médicaments</i> (Apelācija – Piekļuve Savienības iestāžu vai struktūru dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – 4. panta 2. punkta otrais ievilkums – Izņēmums saistībā ar tiesvedības aizsardzību – 4. panta 2. punkta pirmais ievilkums – Izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību – Dokumenti, kas iesniegti saistībā ar cilvēkiem paredzētu zāļu tirzniecības atļaujas pieteikumu – Lēmums piešķirt piekļuvi dokumentiem trešai personai)	13
2020/C 433/15	Lieta C-608/19: Tiesas (astotā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)/Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Valsts atbalsts – Regula (ES) Nr. 1407/2013 – 3. pants – De minimis atbalsts – 6. pants – Uzraudzība – Uzņēmumi, kuri pārsniedz de minimis robežlielumu kumulācijas ar agrāk saņemtu atbalstu dēļ – Iespēja izvēlēties starp iepriekšēja atbalsta samazinājumu vai atteikšanos no tā, lai ievērotu de minimis robežlielumu)	14

2020/C 433/16	Lieta C-637/19: Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums (<i>Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – BY/CX (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Autortiesības un blakustiesības – Direktīva 2001/29/EK – Informācijas sabiedrība – Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana – 3. panta 1. punkts – Izziņošana sabiedrībai – Jēdziens “sabiedrība” – Aizsargāta darba kā pierādījuma tiesvedībā elektroniska nosūtīšana tiesai)	14
2020/C 433/17	Lieta C-702/19 P: Tiesas (devītā palāta) 2020. gada 22. oktobra spriedums – <i>Silver Plastics GmbH & Co. KG, Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Pārtikas produktu iepakojumu tirgus mazumtirdzniecībai – Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 23. pants – Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pants – Pamattiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu – Pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips – Tiesības uz “konfrontāciju” – Liecinieku nopratināšana – Pamatojums – Vienots un turpināts pārkāpums – Naudas soda maksimālais apmērs)	15
2020/C 433/18	Lieta C-623/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. oktobrī iesniedza <i>Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim</i> (Polija) – <i>Prokuratura Rejonowa w Ślubicach/BQ</i>	15
2020/C 433/19	Lieta C-361/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 4. augustā YG iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2020. gada 28. maija spriedumu lietā T-518/18 YG/Komisija	16
2020/C 433/20	Lieta C-372/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 6. augustā iesniedza <i>Bundesfinanzgericht</i> (Austrija) – <i>QY/Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk</i>	16
2020/C 433/21	Lieta C-388/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 14. augustā iesniedza <i>Bundesgerichtshofs</i> (Vācija) – <i>Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG</i>	18
2020/C 433/22	Lieta C-421/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 8. septembrī iesniedza <i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Vācija) – <i>Acacia Srl/Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft</i>	19
2020/C 433/23	Lieta C-434/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 16. septembrī iesniedza <i>Landgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>flightright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.</i>	20
2020/C 433/24	Lieta C-435/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 16. septembrī iesniedza <i>Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht</i> (Vācija) – <i>C./Bundesrepublik Deutschland</i>	20
2020/C 433/25	Lieta C-438/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 18. septembrī iesniedza <i>Landgericht Düsseldorf</i> (Vācija) – <i>BT/Eurowings GmbH</i>	21
2020/C 433/26	Lieta C-442/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 21. septembrī iesniedza <i>Amtsgericht Nürnberg</i> (Vācija) – <i>Flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company</i>	22
2020/C 433/27	Lieta C-443/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 21. septembrī iesniedza <i>Amtsgericht Nürnberg</i> (Vācija) – <i>Flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company</i>	22
2020/C 433/28	Lieta C-444/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 21. septembrī iesniedza <i>Amtsgericht Nürnberg</i> (Vācija) – <i>Flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company</i>	23
2020/C 433/29	Lieta C-445/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 21. septembrī iesniedza <i>Amtsgericht Nürnberg</i> (Vācija) – <i>PN un LM/Ryanair Designated Activity Company</i>	24

2020/C 433/30	Lieta C-449/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 22. septembrī iesniedza <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) – <i>Real Vida Seguros SA/Autoridade Tributária e Aduaneira</i>	24
2020/C 433/31	Lieta C-451/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 23. septembrī iesniedza <i>Landesgericht Korneuburg</i> (Austrija) – <i>Airhelp Limited/Austrian Airlines AG</i>	25
2020/C 433/32	Lieta C-454/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 23. septembrī iesniedza <i>Rayonen sad Lukovit</i> (Bulgārija) – kriminālprocess pret AZ	25
2020/C 433/33	Lieta C-456/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 21. septembrī <i>Crédit agricole SA</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-576/18 <i>Crédit agricole SA/ECB</i>	26
2020/C 433/34	Lieta C-457/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 21. septembrī <i>Crédit agricole Corporate and Investment Bank</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-577/18 <i>Crédit agricole Corporate and Investment Bank/ECB</i>	27
2020/C 433/35	Lieta C-458/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 21. septembrī <i>CA Consumer Finance</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-578/18 <i>CA Consumer Finance/ECB</i>	28
2020/C 433/36	Lieta C-462/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 25. septembrī iesniedza <i>Tribunale di Milano</i> (Itālija) – <i>Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI) u.c./Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze</i> .	28
2020/C 433/37	Lieta C-464/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 26. septembrī KF iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2020. gada 10. jūlija rīkojumu lietā T-619/19 <i>KF/SatCen</i>	29
2020/C 433/38	Lieta C-467/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 28. septembrī iesniedza <i>Amtsgericht Hamburg</i> (Vācija) – <i>BC/Deutsche Lufthansa AG</i>	31
2020/C 433/39	Lieta C-470/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. septembrī iesniedza <i>Riigikohus</i> (Igaunija) – <i>AS Veejaam, OÜ Espo/AS Elering</i>	31
2020/C 433/40	Lieta C-473/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. septembrī iesniedza <i>Sofijski rayonen sad</i> (Bulgārija) – “ <i>INVEST FUND MANAGEMENT</i> ” AD/Komisiya za finansov nadzor	32
2020/C 433/41	Lieta C-484/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 1. oktobrī iesniedza <i>Oberlandesgericht München</i> (Vācija) – <i>Vodafone Kabel Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.</i>	33
2020/C 433/42	Lieta C-487/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 2. oktobrī iesniedza <i>Curtea de Apel Alba Iulia</i> (Rumānija) – <i>Philips Oraştie S.R.L./Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili</i>	34
2020/C 433/43	Lieta C-489/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 2. oktobrī iesniedza <i>Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo</i> (Lietuva) – <i>UB/Kauno teritorinė muitinė</i>	34
2020/C 433/44	Lieta C-490/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 2. oktobrī iesniedza <i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) – <i>V.M.A./Stolichna Obsthina, Rayon “Pancharevo”</i>	35

2020/C 433/45	Lieta C-497/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. septembrī iesniedza <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) – <i>Randstad Italia SpA/Umata SpA u.c.</i>	36
2020/C 433/46	Lieta C-499/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 1. oktobrī iesniedza <i>Symvoulitis Epikrateias</i> (Valsts padome, Grieķija) – <i>DIMCO Dimovasili M.I.K.E./Ypourgos Perivallontos kai Energeias</i>	37
2020/C 433/47	Lieta C-508/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 9. oktobrī iesniedza <i>Landesverwaltungsgericht Steiermark</i> (Austrija) – <i>RM/Landespolizeidirektion Steiermark</i>	38
2020/C 433/48	Lieta C-510/20: Prasība, kas celta 2020. gada 12. oktobrī – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika	39
2020/C 433/49	Lieta C-520/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 16. oktobrī iesniedza <i>Administrativen sad Silistra</i> (Bulgārija) – <i>DB, LY/Nachalnik na Rayonno upravlenie Silistra pri Oblastna direksia na Ministerstvo na vatreshnite raboti</i>	40
Vispārējā tiesa		
2020/C 433/50	Apvienotās lietas T-479/11 un T-157/12: Vispārējās tiesas 2020. gada 5. oktobra spriedums – <i>France un IFP Énergies nouvelles/Komisija</i> (Valsts atbalsts – Naftas pētniecība – Atbalsta shēma, ko īstenojusi Francija – Netieša un neierobežota valsts garantija, kas piešķirta IFPEN, piešķirot EPIC statusu – Priekšrocība – Priekšrocības pastāvēšanas prezumpcija – Samērīgums)	41
2020/C 433/51	Lieta T-316/18: Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – <i>První novínová společnost/Komisija</i> (Valsts atbalsts – Pasta nozare – Pienākums sniegt universālo pakalpojumu – Lēmums necelt iebildumus – Procesuālo tiesību nodrošināšana – Procesa ilgums – Pilnīga un pietiekama lietas pārbaude Komisijā – Kompensācija par pienākuma sniegt universālo pakalpojumu izpildi – Vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums – Direktīva 97/67/EK – Ietaupīto neto izmaksu metode – Pienākums norādīt pamatojumu)	42
2020/C 433/52	Lieta T-583/18: Vispārējās tiesas 2020. gada 5. oktobra spriedums – <i>GVN/Komisija</i> (Valsts atbalsts – Sabiedriskais pasažieru transports – No sabiedrisko pakalpojumu saistībām izrietošo izmaksu atlīdzība – Pienākums noteikt maksimālos tarifus skolēniem, studentiem, mācekļiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām – “Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz” (Lejassaksijas vietējo pārvadājumu likums) 7.a pants – Lēmums necelt iebildumus – Regulas (EK) Nr. 1370/2007 3. panta 2. un 3. punkts – “Land” īstenošana finanšu līdzekļu nodošana pašvaldības mēroga satiksmi organizējošajām iestādēm – Atbalsta jēdziens)	42
2020/C 433/53	Lieta T-597/18: Vispārējās tiesas 2020. gada 5. oktobra spriedums – <i>Hermann Albers/Komisija</i> (Valsts atbalsts – Sabiedriskais pasažieru transports – No sabiedrisko pakalpojumu saistībām izrietošo izmaksu atlīdzība – Pienākums noteikt maksimālos tarifus skolēniem, studentiem, mācekļiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām – “Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz” (Lejassaksijas vietējo pārvadājumu likums) 7.a pants – Lēmums necelt iebildumus – Regulas (EK) Nr. 1370/2007 3. panta 2. un 3. punkts – “Land” īstenošana finanšu līdzekļu nodošana pašvaldības mēroga satiksmi organizējošajām iestādēm – Atbalsta jēdziens – Paziņošanas pienākums)	43
2020/C 433/54	Lieta T-48/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – <i>smart things solutions/EUIPO – Samsung Electronics</i> (“smart:)things”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “smart:)things” – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Regulas 2017/1001 95. panta 1. punkts)	44
2020/C 433/55	Lieta T-249/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – <i>Karpeta-Kovalyova/Komisija</i> (Civildienests – Līgumdarbinieki – Atalgojums – Lēmums, ar ko ir atteiktas tiesības uz ekspatriācijas pabalstu, dienas naudu, iekārtošanās pabalstu un pārcelšanās un ceļa izdevumu atlīdzināšanu saistībā ar stāšanos amatā – Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Diplomātiskais statuss – Piecu gadu atsaucis laikposms – Pastāvīgās dzīvesvietas jēdziens)	45

2020/C 433/56	Lieta T-349/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – <i>Decathlon/EUIPO – Athlon Custom Sportswear</i> (“athlon custom sportswear”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “athlon custom sportswear” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DECATHLON” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespējas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	45
2020/C 433/57	Lieta T-607/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – <i>Itinerant Show Room/EUIPO (“FAKE DUCK”)</i> (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “FAKE DUCK” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskuma principi) . . .	46
2020/C 433/58	Lieta T-788/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – <i>Body Attack Sports Nutrition/EUIPO – Sakkari</i> (“Sakkattack”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Sakkattack” reģistrācijas pieteikums – Agrākas starptautiskas vārdiskas preču zīmes “ATTACK” un “Body Attack” un agrāka grafiska preču zīme “Body Attack SPORTS NUTRITION” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	46
2020/C 433/59	Lieta T-818/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – <i>Dvectis CZ/EUIPO – Yado</i> (Atbalsta spilvens) (Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kas attēlo atbalsta spilvenu – Agrāks Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības pamats – Individuāla rakstura neesamība – Informēts lietotājs – Autora brīvības pakāpe – Atšķirīga kopējā iespaids neesamība – Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. pants un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Pienākums norādīt pamatojumu)	47
2020/C 433/60	Lieta T-847/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 5. oktobra spriedums – <i>X-cen-tek/EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (“PAX”)</i> (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “PAX” reģistrācijas pieteikums – Agrākas Eiropas Savienības un starptautiska grafiskas preču zīmes “SPAX” – Relatīvs atteikuma pamats – Dominējošais elements – Neitralizācijas neesamība – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Likuma piemērošana laikā)	48
2020/C 433/61	Lieta T-851/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – <i>Body Attack Sports Nutrition/EUIPO – Sakkari</i> (“SAKKATTACK”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “SAKKATTACK” reģistrācijas pieteikums – Agrākas starptautiskas vārdiskas preču zīmes “ATTACK” un “Body Attack” un agrāka grafiska preču zīme “Body Attack SPORTS NUTRITION” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	48
2020/C 433/62	Lieta T-2/20: Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – <i>Laboratorios Ern/EUIPO – Bio-tec Biologische Naturverpackungen</i> (“BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Grafiska preču zīme “BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE” – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “BIOPLAK” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespējas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	49
2020/C 433/63	Lieta T-49/20: Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – <i>Rothenberger/EUIPO – Paper Point</i> (“ROBOX”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ROBOX” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “OROBOS” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Autonoma preču apakškategorija – Aprakstoša elementa ņemšana vērā – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	50
2020/C 433/64	Lieta T-180/20: Vispārējās tiesas 2020. gada 6. oktobra rīkojums – <i>Sharpston</i> /Padome un dalībvalstu valdību pārstāvju konference (Prasība atcelt tiesību aktu – Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības – Dalībvalstu valdību pārstāvju deklarācija par Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības sekām attiecībā uz Tiesas ģenerālvokātiem – Nepārsūdzams akts – Nepieņemamība) . .	50
2020/C 433/65	Lieta T-184/20: Vispārējās tiesas 2020. gada 6. oktobra rīkojums – <i>Sharpston</i> /Eiropas Savienības Tiesa (Prasība atcelt tiesību aktu – Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības – Tiesas priekšsēdētāja vēstule, ar ko dalībvalstis tiek aicinātas iecelt amatā ģenerālvokātu – Nepārsūdzams akts – Nepieņemamība)	51

2020/C 433/66	Lieta T-550/20: Vispārējās tiesas 2020. gada 6. oktobra rīkojums – <i>Sharpston</i> /Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji (Prasība atcelt tiesību aktu – Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības – Dalībvalstu valdību pārstāvju lēmums iecelt amatā Tiesas ģenerālvokātu – Nepārsūdzams akts – Acīmredzama nepieņemamība)	51
2020/C 433/67	Lieta T-575/20: Prasība, kas celta 2020. gada 11. septembrī – OD/Komisija	52
2020/C 433/68	Lieta T-576/20: Prasība, kas celta 2020. gada 17. septembrī – <i>Evropská vodní doprava-sped.</i> u.c./Parlaments un Padome	53
2020/C 433/69	Lieta T-586/20: Prasība, kas celta 2020. gada 24. septembrī – MN/Eiropols	55
2020/C 433/70	Lieta T-587/20: Prasība, kas celta 2020. gada 24. septembrī – MO/Padome	55
2020/C 433/71	Lieta T-608/20: Prasība, kas celta 2020. gada 29. septembrī – JD/EIB	56
2020/C 433/72	Lieta T-614/20: Prasība, kas celta 2020. gada 1. oktobrī – <i>Casino, Guichard-Perrachon</i> /Komisija	58
2020/C 433/73	Lieta T-618/20: Prasība, kas celta 2020. gada 5. oktobrī – FZ u.c./Komisija	59
2020/C 433/74	Lieta T-619/20: Prasība, kas celta 2020. gada 5. oktobrī – FJ u.c./EĀDD	60
2020/C 433/75	Lieta T-625/20: Prasība, kas celta 2020. gada 5. oktobrī – <i>Les Mousquetaires</i> un <i>ITM Entreprises</i> /Komisija	60
2020/C 433/76	Lieta T-629/20: Prasība, kas celta 2020. gada 15. oktobrī – <i>Delifruit</i> /Komisija	61
2020/C 433/77	Lieta T-638/20: Prasība, kas celta 2020. gada 15. oktobrī – JP/Komisija	62
2020/C 433/78	Lieta T-639/20: Prasība, kas celta 2020. gada 22. oktobrī – <i>TIB Chemicals</i> /Komisija	62
2020/C 433/79	Lieta T-646/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – NG u.c./Parlaments un Padome	64
2020/C 433/80	Lieta T-649/20: Prasība, kas celta 2020. gada 27. oktobrī – kopuzņēmums “ <i>Clean Sky 2</i> ”/NG	65
2020/C 433/81	Lieta T-653/20: Prasība, kas celta 2020. gada 28. oktobrī – <i>Mylan Ireland</i> /EMA	65
2020/C 433/82	Lieta T-657/20: Prasība, kas celta 2020. gada 30. oktobrī – <i>Ryanair</i> /Komisija	66
2020/C 433/83	Lieta T-658/20: Prasība, kas celta 2020. gada 2. novembrī – <i>Jakober</i> /EUIPO (Tases forma)	67
2020/C 433/84	Lieta C-298/18: Vispārējās tiesas 2020. gada 30. septembra rīkojums – <i>Banco Comercial Português</i> u.c./Komisija	67
2020/C 433/85	Lieta T-694/18: Vispārējās tiesas 2020. gada 30. septembra rīkojums – <i>DEI</i> /Komisija	68

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2020/C 433/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 423, 7.12.2020.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 414, 30.11.2020.

OV C 399, 23.11.2020.

OV C 390, 16.11.2020.

OV C 378, 9.11.2020.

OV C 371, 3.11.2020.

OV C 359, 26.10.2020.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 6. oktobra spriedums (*Investigatory Powers Tribunal – London* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service*

(Lieta C-623/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Personas datu apstrāde elektronisko komunikāciju nozarē – Elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzēji – Informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu visaptveroša un nediferencēta nodošana – Valsts drošības aizsardzība – Direktīva 2002/58/EK – Piemērošanas joma – 1. panta 3. punkts un 3. pants – Elektronisko komunikāciju konfidencialitāte – Aizsardzība – 5. pants un 15. panta 1. punkts – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7., 8. un 11. pants, kā arī 52. panta 1. punkts – LES 4. panta 2. punkts)

(2020/C 433/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa*Investigatory Powers Tribunal – London***Pamatlietas puses**Prasītāja: *Privacy International*

Atbildētāji: *Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service, Secret Intelligence Service*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privātās dzīves aizsardzību un elektroniskajām komunikācijām), kurā grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/136/EK (2009. gada 25. novembris), 1. panta 3. punkts, 3. pants un 15. panta 1. punkts, to lasot LES 4. panta 2. punkta kontekstā, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs direktīvas piemērošanas jomā ietilpst tāds valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj valsts iestādei valsts drošības aizsardzības nolūkos noteikt elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzējiem pienākumu nodot drošības dienestiem un izlūkdienestiem informāciju par datu plūsmu un atrašanās vietas datus.

- 2) Direktīvas 2002/58, kas grozīta ar Direktīvu 2009/136, 15. panta 1. punkts, lasot to LES 4. panta 2. punkta, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. panta un 52. panta 1. punkta kontekstā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru valsts iestādei valsts drošības aizsardzības nolūkā ir atļauts elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzējiem noteikt pienākumu veikt visaptverošu un nediferencētu informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu nodošanu drošības dienestiem un izlūkdienestiem.

(¹) OV C 22, 22.1.2018.

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 6. oktobra spriedums (*Conseil d'État, Cour constitutionnelle* (Beļģija, Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *La Quadrature du Net* (C-511/18 un C-512/18), *French Data Network* (C-511/18 un C-512/18), *Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs* (C-511/18 un C-512/18), *Igwan.net* (C-511/18)/*Premier ministre* (C-511/18 un C-512/18), *Garde des Sceaux, ministre de la Justice* (C-511/18 un C-512/18), *Ministre de l'Intérieur* (C-511/18), *Ministre des Armées* (C-511/18), *Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX/Conseil des ministres*

(Apvienotās lietas C-511/18, C-512/18 un C-520/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Personas datu apstrāde elektronisko komunikāciju nozarē – Elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzēji – Mitināšanas pakalpojumu sniedzēji un interneta piekļuves pakalpojuma sniedzēji – Informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu visaptveroša un nediferencēta saglabāšana – Datu automatizēta analīze – Piekļuve datiem reāllaikā – Valsts drošības aizsardzība un terorisma apkarošana – Noziedzības apkarošana – Direktīva 2002/58/EK – Piemērošanas joma – 1. panta 3. punkts un 3. pants – Elektronisko komunikāciju konfidencialitāte – Aizsardzība – 5. pants un 15. panta 1. punkts – Direktīva 2000/31/EK – Piemērošanas joma – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 4., 6. – 8. un 11. pants un 52. panta 1. punkts – LES 4. panta 2. punkts)

(2020/C 433/03)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État, Cour constitutionnelle

Pamatlietas puses

(Lietas C-511/18 un C-512/18)

Prasītāji: *La Quadrature du Net* (C-511/18 un C-512/18), *French Data Network* (C-511/18 un C-512/18), *Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs* (C-511/18 un C-512/18), *Igwan.net* (C-511/18)

Atbildētāji: *Premier ministre* (C-511/18 un C-512/18), *Garde des Sceaux, ministre de la Justice* (C-511/18 un C-512/18), *Ministre de l'Intérieur* (C-511/18), *Ministre des Armées* (C-511/18)

Piedaloties: *Privacy International* (C-512/18), *Center for Democracy and Technology* (C-512/18),

(Lieta C-520/18)

Prasītāji: *Ordre des barreaux francophones et germanophone, Académie Fiscale ASBL, UA, Liga voor Mensenrechten ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, VZ, WY, XX*

Atbildētāja: *Conseil des ministres*

Piedaloties: *Child Focus* (C-520/18)

Rezolutīvā daļa

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privātās dzīves aizsardzību un elektroniskajām komunikācijām), kurā grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/136/EK (2009. gada 25. novembris), 15. panta 1. punkts, lasot to Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. panta, kā arī 52. panta 1. punkta kontekstā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tādi tiesību akti, ar kuriem 15. panta 1. punktā paredzētajiem mērķiem preventīvi ir paredzēta informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu visaptveroša un nediferencēta saglabāšana. Turpretī Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punktam, kas grozīts ar Direktīvu 2009/136, to lasot Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. panta, kā arī 52. panta 1. punkta kontekstā, nav pretrunā tiesību akti,

- ar kuriem – gadījumā, ja elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzējiem ir izdots rīkojums veikt visaptverošu un nediferencētu informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu saglabāšanu situācijās, kad attiecīgā dalībvalsts sastopas ar nopietniem draudiem valsts drošībai, kuri izrādās patiesi un faktiski vai paredzami, – valsts drošības aizsardzības nolūkā ir atļauts pieņemt lēmumu, kurā ir paredzēts, ka šis rīkojums var tikt pakļauts efektīvai pārbaudei tiesā vai arī neatkarīgā administratīvā iestādē, kuras nolēmumam ir saistoša iedarbība, lai pārbaudītu šādas situācijas esamību, kā arī paredzēto nosacījumu un garantiju ievērošanu, un minēto rīkojumu var izdot vienīgi uz absolūti nepieciešamo laiku, tomēr šo termiņu var pagarināt, ja šāds apdraudējums saglabājas;
- kas, lai aizsargātu valsts drošību, apkarotu smagus noziegumus un novērstu nopietnus draudus sabiedrības drošībai, paredz informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu mērķorientētu saglabāšanu, kura, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem elementiem, tiek ierobežota atkarībā no attiecīgo personu kategorijām vai pamatojoties uz ģeogrāfisku kritēriju, uz laiku, kas nepārsniedz absolūti nepieciešamo, kuru tomēr var pagarināt;
- kas, lai aizsargātu valsts drošību, apkarotu smagus noziegumus un novērstu nopietnus draudus sabiedrības drošībai, paredz visaptveroši un nediferencēti saglabāt savienojuma avotam piešķirtās IP adreses uz laiku, kas nepārsniedz absolūti nepieciešamo;
- kas, lai aizsargātu valsts drošību, apkarotu smagus noziegumus un novērstu nopietnus draudus sabiedrības drošībai, paredz visaptverošu un nediferencētu elektronisko komunikāciju līdzekļu lietotāju identitātes datu saglabāšanu un,
- kas, lai apkarotu smagus noziegumus un a fortiori aizsargātu valsts drošību, ļauj ar kompetentās iestādes lēmumu, kurš ir pakļauts efektīvai pārbaudei tiesā, izdot rīkojumu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzējiem uz noteiktu laiku operatīvi saglabāt šo pakalpojumu sniedzēju rīcībā esošo informāciju par datu plūsmu un atrašanās vietas datus,

ja ar šiem pasākumiem ar skaidriem un precīziem noteikumiem tiek nodrošināts, ka attiecīgo datu saglabāšana notiek atbilstoši tai paredzētajiem materiāltiesiskajiem un procesuālajiem nosacījumiem un ka datu subjektiem ir efektīvas garantijas pret ļaunprātīgas izmantošanas risku.

2) Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punkts, kas grozīts ar Direktīvu 2009/136, to lasot Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. panta, kā arī 52. panta 1. punkta kontekstā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzējiem ir noteikts pienākums veikt, pirmkārt, tostarp informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu automatizētu analīzi un vākšanu reāllaikā, un, otrkārt, tehnisko datu par izmanto galaiekārtu izmantošanu vākšanu reāllaikā, ja

— automatizētas analīzes izmantošana attiecas vienīgi uz situācijām, kurās dalībvalsts saskaras ar nopietniem draudiem valsts drošībai, kas izrādās patiesi un faktiski vai paredzami, un šīs analīzes izmantošanu var efektīvi pārbaudīt vai nu tiesa, vai neatkarīga administratīva iestāde, kuras lēmumam ir saistoša iedarbība, lai pārliecinātos par tādas situācijas esamību, kas pamato minēto pasākumu, kā arī par to, vai ir ievēroti paredzētie nosacījumi un garantijas, un

— informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu vākšana reāllaikā attiecas vienīgi uz personām, attiecībā uz kurām ir pamatots iemesls aizdomām, ka tās kaut kādā veidā ir iesaistītas terorisma darbībās, un tā ir pakļauta iepriekšējai pārbaudei, ko veic vai nu tiesa, vai neatkarīga administratīva iestāde, kuras lēmumam ir saistoša iedarbība, lai pārliecinātos, ka šāda vākšana reāllaikā ir atļauta vienīgi absolūti nepieciešamā apmērā. Pienācīgi pamatotos neatliekamības gadījumos pārbaude ir jāveic īsā laikā.

3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nav piemērojama komunikāciju konfidencialitātes un fizisko personu aizsardzības jomā attiecībā uz personas datu apstrādi informācijas sabiedrības pakalpojumu ietvaros, jo šo aizsardzību atkarībā no gadījuma reglamentē Direktīva 2002/58, kas grozīta ar Direktīvu 2009/136, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46. Regulas 2016/679 23. panta 1. punkts, to lasot Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. panta, kā arī 52. panta 1. punkta kontekstā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā piekļuves publiskiem tiešsaistes komunikāciju pakalpojumiem sniedzējiem un mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem ir noteikts pienākums veikt visaptverošu un nediferencētu ar šiem pakalpojumiem saistīto personas datu saglabāšanu.

4) Valsts tiesa nevar piemērot valsts tiesību normu, ar kuru tā ir pilnvarota ierobežot laikā tāda konstatējuma par prettiesiskumu iedarbību laikā, kas tai saskaņā ar šīm tiesībām ir jāveic attiecībā uz valsts tiesību aktiem, ar kuriem elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzējiem ir noteikts pienākums – tostarp, ņemot vērā valsts drošības aizsardzību un noziedzības apkarošanu, – veikt visaptverošu un nediferencētu informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu saglabāšanu, kas nav saderīga ar Direktīvas 2002/58, kas grozīta ar Direktīvu 2009/136, 15. panta 1. punktu, to lasot Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. panta, kā arī 52. panta 1. punkta kontekstā. Šajā 15. panta 1. punktā, to interpretējot atbilstoši efektivitātes principam, valsts krimināltiesai ir noteikts pienākums neņemt vērā informāciju un pierādījumus, kas – pretrunā Savienības tiesībām – ir iegūti, visaptveroši un nediferencēti saglabājot informāciju par datu plūsmu un atrašanās vietas datus, krimināllietā, kas ierosināta pret personām, kuras tiek turētas aizdomās par noziedzumu, ja šīs personas nevar efektīvi paust nostāju par šo informāciju un šiem pierādījumiem, kuru jomu tiesas nepārzina un kuri var būtiski ietekmēt faktu vērtējumu.

(¹) OV C 392, 29.10.2018.
OV C 408, 12.11.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW/Poste Tutela SpA

(Lieta C-521/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Iepirkums ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs – Direktīva 2014/25/ES – 13. pants – Darbības, kas saistītas ar pasta pakalpojumu sniegšanu – Līgumslēdzējs subjekts – Publiskie uzņēmumi – Pieņemamība)

(2020/C 433/04)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītāji: Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW

Atbildētāja: Poste Tutela SpA

pedaloties: Poste Italiane SpA, Services Group

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK, 13. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams darbībām, ko veido pasta pakalpojumu sniedzēju biroju apsaimniekošanas, uzņemšanas un piekļuves uzraudzības pakalpojumi, ja šādām darbībām ir saikne ar darbību pasta nozarē tādā ziņā, ka tās faktiski kalpo šīs darbības veikšanai, ļaujot atbilstoši veikt šo darbību, ņemot vērā tās parastos īstenošanas apstākļus.

⁽¹⁾ OV C 436, 3.12.2018.

Tiesas (septītā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums – Pirelli & C. SpA/Eiropas Komisija, Prysmian Cavi e Sistemi Srl

(Lieta C-611/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Eiropas elektrokabeļu tirgus – Tirgus sadale projektu kontekstā – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 23. panta 2. punkts – Eiropas Komisijas pilnvaras naudas sodu jomā – Vainojamība pārkāpumā – Izšķirošas ietekmes faktiskas izmantošanas prezumpcija – Pienākums norādīt pamatojumu – Pamattiesības – Beneficiūm ordinis seu excussionis – Neierobežota kompetence)

(2020/C 433/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Pirelli & C. SpA (pārstāvji: M. Siragusa un G. Rizza, avvocati)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Malferrari, P. Rossi, C. Sjodin un T. Vecchi), Prysmian Cavi e Sistemi Srl (pārstāvji: sākotnēji C. Tesauro un L. Armati, avvocati, vēlāk V. Roppo un P. Canepa, avvocati)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Pirelli & C. SpA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Prysmian Cavi e Sistemi Srl sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 408, 12.11.2018.

Tiesas (ceturtā palāta) 2020. gada 22. oktobra spriedums (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ferrari S.p.A./DU

(Apvienotās lietas C-720/18 un C-721/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Preču zīmes – Direktīva 2008/95/EK – 12. panta 1. punkts – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Pierādīšanas pienākums – 13. pants – Izmantošanas pierādījums attiecībā uz “daļu preču vai pakalpojumu” – Preču zīme, ar ko tiek apzīmēts automobiļa modelis, kura ražošana ir apturēta – Preču zīmes izmantošana saistībā ar rezerves daļām, kā arī ar šo modeli saistītajiem pakalpojumiem – Preču zīmes izmantošana saistībā ar lietotiem transportlīdzekļiem – LESD 351. pants – Nolīgums starp Vācijas Federatīvo Republiku un Šveices Konfederāciju – Patentu, dizainparaugu un preču zīmju savstarpēja aizsardzība)

(2020/C 433/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ferrari S.p.A.

Atbildētājs: DU

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 12. panta 1. punkts un 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīme, kas reģistrēta attiecībā uz preču un to veidojošo rezerves daļu kategoriju, ir jāuzskata par tādu, kas ir “faktiski izmantota” minētā 12. panta 1. punkta izpratnē attiecībā uz visām šajā kategorijā ietilpstošajām precēm un to rezerves daļām, ja tā šādi tiek izmantota vienīgi saistībā ar dažām no šīm precēm, piemēram, dārgām luksusa sporta automašīnām, vai vienīgi saistībā ar dažu minēto preču rezerves daļām un piederumiem, kas veido dažas minētās preces, ja vien no atbilstošajiem faktiem un pierādījumiem neizriet, ka patērētājs, kurš vēlas iegādāties šīs pašas preces, tās uztvers kā tādas, kas ir preču kategorijas, saistībā ar kurām attiecīgā preču zīme ir reģistrēta, autonoma apakškategorija.
- 2) Direktīvas 2008/95 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmi var faktiski izmantot tās īpašnieks, pārdodot lietotas preces, kas laistas tirgū ar šo preču zīmi.
- 3) Direktīvas 2008/95 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmi tās īpašnieks faktiski izmanto, ja tas sniedz noteiktus pakalpojumus saistībā ar precēm, kas agrāk ir pārdotas ar šo preču zīmi, ar nosacījumu, ka šie pakalpojumi tiek sniegti ar minēto preču zīmi.

- 4) LESD 351. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalsts tiesai ir atļauts piemērot konvenciju, kas noslēgta starp Eiropas Savienības dalībvalsti un trešo valsti pirms 1958. gada 1. janvāra vai arī – attiecībā uz Savienības kandidātvalstīm – pirms to pievienošanās datuma, piemēram, grozīto Šveices un Vācijas Konvenciju par patentu, dizainparaugu un preču zīmju savstarpējo aizsardzību, kas parakstīta Berlīnē 1892. gada 13. aprīlī, kurā ir paredzēts, ka šajā dalībvalstī reģistrētas preču zīmes izmantošana trešās valsts teritorijā ir jāņem vērā, lai noteiktu, vai šī preču zīme ir tikusi “faktiski izmantota” Direktīvas 2008/95 12. panta 1. punkta izpratnē, gaidot, kad viens no šīs tiesību normas otrajā daļā minētajiem pasākumiem ļaus novērst iespējamās nesaderības starp LESD un šo konvenciju.
- 5) Direktīvas 2008/95 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākums pierādīt, ka preču zīme ir tikusi “faktiski izmantota” šīs tiesību normas izpratnē, ir šīs preču zīmes īpašniekam.

(¹) OV C 54, 11.2.2019.

**Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums (Verwaltungsgericht Aachen (Vācija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Marvin M./Kreis Heinsberg**

(Lieta C-112/19) (¹)

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2006/126/EK – 2. panta 1. punkts un 11. panta
4. punkts – Vadītāja apliecība – Savstarpēja atzīšana – Atzīšanas pienākuma apjoms – Apmainītās
vadītāja apliecības – Apmaiņa, kas veikta brīdī, kad vadītāja tiesības to izsniedzēja dalībvalsts ir
atņēmusi – Krāpšana – Atteikums atzīt apmaiņā izdoto vadītāja apliecību)**

(2020/C 433/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Aachen

Pamatlietas puses

Prasītājs: Marvin M.

Atbildētājs: Kreis Heinsberg

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka savstarpējā atzīšana bez jebkādam formalitātēm, kas tajā paredzētas, ir piemērojama vadītāja apliecībai, kura tikusi izsniegta pēc tās apmaiņas atbilstoši šīs direktīvas 11. panta 1. punktam, ievērojot minētajā direktīvā paredzētos izņēmumus.
- 2) Direktīvas 2006/126 11. panta 4. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ļauj dalībvalstij atteikties atzīt vadītāja apliecību, kura ir tikusi apmainīta saskaņā ar šīs direktīvas 11. panta 1. punktu, pamatojoties uz to, ka šī dalībvalsts pirms šīs apmaiņas ir atņēmusi vadītāja apliecību šīs apliecības turētājam.

(¹) OV C 172, 20.5.2019.

Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 29. oktobra spriedums (Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A/Veselības ministrija

(Lieta C-243/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālais nodrošinājums – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 20. panta 2. punkts – Direktīva 2011/24/ES – 8. panta 1. un 5. punkts, kā arī 6. punkta d) apakšpunkts – Veselības apdrošināšana – Citā dalībvalstī, kas nav piederības dalībvalsts, sniegta stacionārā aprūpe – Iepriekšējas atļaujas atteikums – Stacionāra ārstēšana, ko var efektīvi nodrošināt piederības dalībvalstī – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pants – Atšķirīga attieksme reliģiskās pārliecības dēļ)

(2020/C 433/08)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa (Senāts)

Pamatlietas puses

Prasītājs: A

Atbildētāja: Veselības ministrija

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 20. panta 2. punkts, lasot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts drīkst atteikt šīs regulas 20. panta 1. punktā minēto atļauju, ja šajā dalībvalstī ir pieejama stacionārā ārstēšana, par kuras medicīnisko efektivitāti nav šaubu, taču izmantotā ārstēšanas metode neatbilst personas reliģiskajai pārliecībai.
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē 8. panta 5. punkts un 6. punkta d) apakšpunkts, lasot tos kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pacienta piederības dalībvalsts nedrīkst atteikt viņam šīs direktīvas 8. panta 1. punktā paredzēto atļauju, ja šajā dalībvalstī ir pieejama stacionārā ārstēšana, par kuras medicīnisko efektivitāti nav šaubu, taču izmantotā ārstēšanas metode neatbilst šā pacienta reliģiskajai pārliecībai, ja vien šāds atteikums nav objektīvi pamatots ar leģitīmu mērķi saglabāt veselības aprūpes jaudu vai medicīnisko kompetenci un ja vien tas nav piemērots un vajadzīgs pasākums šā mērķa sasniegšanai, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 182, 27.5.2019.

Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 22. oktobra spriedums – *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)*/Eiropas Komisija

(Lieta C-273/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Šķīrējklauzula – Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 – 52. pants – Regula (EK) Nr. 2321/2002 – Lēmums Nr. 1513/2002/EK – Dotāciju nolīgums – Projekts *Sensation* – Sestā pamatprogramma – Pieļaujamās izmaksas – Interesu konflikts – Pierādīšanas pienākums – Darba laika uzskaitē – Audita ziņojums – Pierādījuma spēks – Pareizas finanšu pārvaldības princips – Samērīguma princips)

(2020/C 433/09)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)* (pārstāvji: V. Christianos un D. Karagkounis, dikigoroī)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: O. Verhecke un A Katsimerou)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 182, 27.5.2019.

Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 22. oktobra spriedums – *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)*/Eiropas Komisija

(Lieta C-274/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Šķīrējklauzula – Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 – Regula (EK, Euratom) Nr. 2342/2002 – Regula (EK) Nr. 1906/2006 – Dotāciju nolīgums *Actibio* – Projekts *Actibio* – Septītā pamatprogramma – Pieļaujamās izmaksas – Interesu konflikts – Pierādīšanas pienākums – Darba laika uzskaitē – Audita ziņojums – Pierādījuma spēks – Samērīguma princips)

(2020/C 433/10)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)* (pārstāvis: V. Christianos, dikigoros)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: O. Verhecke un A Katsimerou)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA)* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 182, 27.5.2019.

Tiesas (devītā palāta) 2020. gada 22. oktobra spriedums (*Supremo Tribunal de Justiça* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd/Santa Casa da Misericórdia de Lisboa*

(Lieta C-275/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Informācijas sniegšanas kārtība tehnisko standartu un noteikumu un informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā – Jēdziens “tehniskie noteikumi” – Dalībvalstu pienākums darīt Eiropas Komisijai zināmus visus tehnisko noteikumu projektus – Nepaziņotā tehniskā noteikuma neattiecināmība uz fiziskām personām – Nepiemērojamība attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem)

(2020/C 433/11)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal de Justiça

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd*

Atbildētāja: *Santa Casa da Misericórdia de Lisboa*

Piedaloties: *Sporting Clube de Braga, Sporting Clube de Braga – Futebol, SAD*

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 83/189/EEK (1983. gada 28. marts), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, kura grozīta ar Padomes Direktīvu 88/182/EEK (1988. gada 22. marts), 1. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikts, ka tiesības rīkot azartspēles ir rezervētas valstij un ka tās var īstenot tikai uzņēmumi, kas ir izveidoti kā akciju sabiedrības, kurām attiecīgā dalībvalsts piešķir atbilstošu koncesiju, un kurā ir paredzēti noteikumi un zonas šīs darbības veikšanai, nav uzskatāms par “tehnisku noteikumu” šīs tiesību normas izpratnē.
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā, kura grozīta ar Padomes Direktīvu 98/48/EK (1998. gada 20. jūlijs), 1. panta 11. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas 1. panta 5. punktu, grozītajā redakcijā, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka noteiktu azartspēļu rīkošanas tiesību ekskluzīva piešķiršana publisko tiesību subjektam attiecībā uz visu valsts teritoriju ietver azartspēļu rīkošanu internetā, ir uzskatāms par “tehnisku noteikumu” pirmās minētās tiesību normas izpratnē, kura nepaziņošana Eiropas Komisijai atbilstoši šīs direktīvas 8. panta 1. punktam grozītajā redakcijā nozīmē, ka uz šo tiesisko regulējumu nevar atsaukties attiecībā pret privātpersonām.

⁽¹⁾ OV C 206, 17.6.2019.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2020. gada 28. oktobrī – Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus)/Eiropas Komisija

(Lieta C-313/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū – Regula (EK) Nr. 1107/2009 – Darbīgās vielas glifosāta apstiprinājuma atjaunošana – Īstenošanas regula (ES) 2017/2324 – Apvienības celta prasība atcelt tiesību aktu – Pieņemamība – LESD 263. panta ceturrtā daļa – Reglamentējošs akts, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem – Tieši skarta persona)

(2020/C 433/12)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (pārstāvis: G. Dalfino, avvocato)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi un I. Naglis)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Associazione Nazionale GranoSalus – Liberi Cerealicoltori & Consumatori sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 270, 12.8.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums (Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – BY, CZ/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-321/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 1999/62/EK – Direktīva 2006/38/EK – Dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšana smagajiem kravas transportlīdzekļiem – 7. panta 9. punkts – 7.a panta 1. un 2. punkts – Nodevas – Infrastruktūras izmaksu atgūšanas princips – Infrastruktūras izmaksas – Pārvaldības izmaksas – Ar ceļu policiju saistītas izmaksas – Izmaksu pārsniegšana – Tiešā iedarbība – Pārmērīgas ceļu nodevas pamatojums a posteriori – Sprieduma iedarbības laikā ierobežojums)

(2020/C 433/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Pamatlietas puses

Prasītāji: BY, CZ

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/62/EK (1999. gada 17. jūnijs) par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/38/EK, 7. panta 9. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar ceļu policiju saistītās izmaksas neietilpst jēdzienā "pārvaldības izmaksas" šīs tiesību normas izpratnē.
- 2) Direktīvas 1999/62, kas grozīta ar Direktīvu 2006/38, 7. panta 9. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka vidējās svērtās ceļa nodevas pārsniedz attiecīgās infrastruktūras tīkla infrastruktūras izmaksas 3,8 % apmērā vai 6 % apmērā ievērojamu kļūdu aprēķinos dēļ vai ņemot vērā izmaksas, kuras neietilpst jēdzienā "infrastruktūras izmaksas" šīs tiesību normas izpratnē.
- 3) Privātpersona valsts tiesās var tieši atsaukties uz pienākumu ņemt vērā vienīgi Direktīvas 1999/62, kas grozīta ar Direktīvu 2006/38, 7. panta 9. punktā, kā arī tās 7.a panta 1. un 2. punktā noteiktās infrastruktūras izmaksas lietās pret dalībvalsti, ja tā nav izpildījusi šo pienākumu vai direktīvu ir transponējusi nepareizi.
- 4) Direktīva 1999/62, kas grozīta ar Direktīvu 2006/38, lasot to kopā ar 2000. gada 26. septembra sprieduma Komisija/Austrija (C-205/98, EU:C:2000:493) 138. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka pārmērīga autoceļu nodevas likme tiek pamatota a posteriori ar jaunu infrastruktūras izmaksu aprēķinu, kurš ir iesniegts tiesvedībā.

(¹) OV C 220, 1.7.2019.

Tiesas (devītā palāta) 2020. gada 29. oktobra spriedums – Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc./Agence européenne des médicaments

(Lieta C-576/19 P) (¹)

(Apelācija – Piekļuve Savienības iestāžu vai struktūru dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – 4. panta 2. punkta otrais ievilkums – Izņēmums saistībā ar tiesvedības aizsardzību – 4. panta 2. punkta pirmais ievilkums – Izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību – Dokumenti, kas iesniegti saistībā ar cilvēkiem paredzētu zāļu tirzniecības atļaujas pieteikumu – Lēmums piešķirt piekļuvi dokumentiem trešai personai)

(2020/C 433/14)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Intercept Pharma Ltd, Intercept Pharmaceuticals, Inc. (pārstāvji: L. Tsang, solicitor un F. Campbell, barrister, J. Mulryne un E. Amos, solīcitors)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Zāļu aģentūra (EMA) (pārstāvji: T. Jabłoński, S. Drosos, R. Pita, S. Marino un H. Kerr)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Intercept Pharma Ltd un Intercept Pharmaceuticals Inc sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 432, 23.12.2019.

Tiesas (astotā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)/Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.*

(Lieta C-608/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Valsts atbalsts – Regula (ES) Nr. 1407/2013 – 3. pants – De minimis atbalsts – 6. pants – Uzraudzība – Uzņēmumi, kuri pārsniedz de minimis robežlielumu kumulācijas ar agrāk saņemtu atbalstu dēļ – Iespēja izvēlēties starp iepriekšēja atbalsta samazinājumu vai atteikšanos no tā, lai ievērotu de minimis robežlielumu)

(2020/C 433/15)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)*

Atbildētāja: *Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C.*

Rezolutīvā daļa

- 1) Komisijas Regulas (ES) Nr. 1407/2013 (2013. gada 18. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu de minimis atbalstam 3. un 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmums, kura dibināšanas dalībvalsts ir paredzējusi tam piešķirt de minimis atbalstu, kura rezultātā – agrāka atbalsta pastāvēšanas dēļ – šim uzņēmumam piešķirtā atbalsta kopējais apmērs pārsniegtu Regulas Nr. 1407/2013 3. panta 2. punktā paredzēto 200 000 EUR maksimālo apmēru jebkurā triju fiskālo gadu periodā, līdz šī atbalsta piešķiršanai var izvēlēties samazināt prasīto finansējumu vai pilnīgi vai daļēji atteikties no jau saņemta agrāka atbalsta, lai nepārsniegtu šo robežlielumu.
- 2) Regulas Nr. 1407/2013 3. un 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm nav pienākuma ļaut uzņēmumiem pieteicējiem grozīt savus atbalsta pieteikumus pirms tā piešķiršanas, lai nepārsniegtu Regulas Nr. 1407/2013 3. panta 2. punktā paredzēto 200 000 EUR maksimālo apmēru jebkurā triju fiskālo gadu periodā. Iesniedzējtiesai ir jāizvērtē uzņēmumu iespējas veikt šādus grozījumus neesamības tiesiskās sekas, tomēr ir jāprecizē, ka tie var tikt veikti tikai līdz datumam, kas ir agrāks par de minimis atbalsta piešķiršanas datumu.

⁽¹⁾ OV C 357, 21.10.2019.

Tiesas (piektā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums (*Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen* (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – BY/CX

(Lieta C-637/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Autortiesības un blakustiesības – Direktīva 2001/29/EK – Informācijas sabiedrība – Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana – 3. panta 1. punkts – Izziņošana sabiedrībai – Jēdziens “sabiedrība” – Aizsargāta darba kā pierādījuma tiesvedībā elektroniska nosūtīšana tiesai)

(2020/C 433/16)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Svea hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītājs: BY

Atbildētājs: CX

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā minētais jēdziens "izziņošana sabiedrībai" neaptver aizsargāta darba elektronisku nosūtīšanu tiesai kā pierādījumu tiesvedībā starp privātpersonām.

⁽¹⁾ OV C 372, 4.11.2019.

Tiesas (devītā palāta) 2020. gada 22. oktobra spriedums – Silver Plastics GmbH & Co. KG, Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG/Eiropas Komisija

(Lieta C-702/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Pārtikas produktu iepakojumu tirgus mazumtirdzniecībai – Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums – Regula (EK) Nr. 1/2003 – 23. pants – Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pants – Pamattiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu – Pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips – Tiesības uz "konfrontāciju" – Liecinieku nopratināšana – Pamatojums – Vienots un turpināts pārkāpums – Naudas soda maksimālais apmērs)

(2020/C 433/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Silver Plastics GmbH & Co. KG (pārstāvji: M. Wirtz un S. Möller, Rechtsanwälte), Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (pārstāvis: C. Karbaum, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Meessen, I. Zaloguin un L. Wildpanner)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Silver Plastics GmbH & Co. KG un Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 383, 11.11.2019.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. oktobrī iesniedza Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polija) – Prokuratura Rejonowa w Ślubicach/BQ

(Lieta C-623/18)

(2020/C 433/18)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Prokuratura Rejonowa w Ślubicach*

Atbildētājs: BQ

Tiesa (astotā palāta) ar 2020. gada 6. oktobra rīkojumu atzina lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par acīmredzami nepieņemamu.

**Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 4. augustā YG iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta)
2020. gada 28. maija spriedumu lietā T-518/18 YG/Komisija**

(Lieta C-361/20 P)

(2020/C 433/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: YG (pārstāvji: A. Champetier, advokāte, S. Rodrigues, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu un atzīt, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja prasība lietā T-518/18 ir pieņemama un pamatota, apstiprinot, ka atbildētāja sedz tiesāšanās izdevumus; un līdz ar to
- atcelt pirmajā instancē apstrīdētos lēmumus;
vai, ja tas nav iespējams,
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pierādījumu sagrozīšana un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.
2. Nepietiekams un pretrunīgs pamatojums.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 6. augustā iesniedza *Bundesfinanzgericht*
(Austrija) – QY/*Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk***

(Lieta C-372/20)

(2020/C 433/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: QY

Atbildētāja: *Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk*

Prejudiciālie jautājumi

Pirmais jautājums:

Vai Regulas Nr. 883/2004⁽¹⁾ 11. panta 3. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz tādas darba ņēmējas situāciju, kurai ir tādas dalībvalsts valstspiederība, kurā viņai un bērniem ir arī viņu dzīvesvieta, kura ar citā dalībvalstī reģistrētu darba devēju stājas darba attiecībās kā attīstības palīdzības sniedzēja, uz kuru attiecas obligātās apdrošināšanas sistēma saskaņā ar reģistrācijas dalībvalsts tiesību aktiem, un kuru darba devējs gan ne uzreiz pēc pieņemšanas darbā, tomēr pēc sagatavošanas laika beigām un pēc atgriešanās reģistrācijas valstī reintegrācijas nolūkā, nosūta darbā uz trešo valsti?

Otrais jautājums:

Vai ar tādu dalībvalsts tiesību normu kā *Familienlastenausgleichsgesetz (FLAG)* [Likums par ģimenes izdevumu kompensēšanu] 53. panta 1. punkts, kurā cita starpā ir autonomi noteikta kārtība attiecībā uz pielīdzināšanu pilsoņa statusam, tiek pārākpts aizliegums transponēt regulas LESD 288. panta otrās daļas izpratnē?

Trešais un ceturtais jautājums attiecas uz gadījumu, kurā uz pieteikuma iesniedzējas situāciju attiecas Regulas Nr. 883/2004 11. panta 3. punkta e) apakšpunkts, un Savienības tiesībās tiek paredzēts vienīgi dzīvesvietas dalībvalsts pienākums izmaksāt ģimenes pabalstus.

Trešais jautājums:

Vai uz darba ņēmējiem vērstais LESD 45. panta 2. punktā un, pakārtoti, LESD 18. pantā paredzētais diskriminācijas aizliegums valstspiederības dēļ ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauta tāda valsts tiesību norma kā *Entwicklungshelfergesetz* [Likuma par attīstības palīdzības sniedzējiem] 13. panta 1. punkts redakcijā, kas bija spēkā līdz 2018. gada 31. decembrim, kurā tiesības uz ģimenes pabalstiem dalībvalstī, kurai nav kompetences saskaņā ar Savienības tiesībām, tiek saistītas ar to, ka attīstības palīdzības sniedzējam jau pirms darba attiecību uzsākšanas reģistrācijas dalībvalsts teritorijā ir jābūt bijušam viņa interešu centram vai viņa pastāvīgajai dzīvesvietai, turklāt šī prasība ir jāizpilda arī pilsoņiem?

Ceturtais jautājums:

Vai Regulas Nr. 883/2004 68. panta 3. punkts un Regulas (EK) Nr. 987/2009⁽²⁾ 60. panta 2. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas dalībvalsts iestādei, kuru pieteikuma iesniedzēja ir uzskatījusi par prioritāri kompetento nodarbinātības valsti un kurā tika iesniegts ģimenes pabalsta pieteikums, bet kuras tiesību akti nav piemērojami nedz prioritāri, nedz pakārtoti, tomēr kurā pastāv tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar citu dalībvalsts tiesību aktu normu, ir pēc analogijas jāpiemēro tiesību normas par pienākumu pārsūtīt pieteikumu, par informēšanu, par provizoriska lēmuma pieņemšanu attiecībā uz prioritātes noteikumiem un pagaidu naudas pabalstiem?

Piektais jautājums:

Vai pienākums pieņemt provizorisku lēmumu par piemērojamiem prioritātes noteikumiem ir tikai iestādei, kas ir atbildētāja, vai arī administratīvajai tiesai, kas izskata apelācijas sūdzību?

Sestais jautājums:

Kurā brīdī administratīvajai tiesai ir pienākums pieņemt provizorisku lēmumu par piemērojamiem prioritātes noteikumiem?

Septītais jautājums attiecas uz gadījumu, kurā uz pieteikuma iesniedzējas situāciju attiecas Regulas Nr. 883/2004 11. panta 3. punkta a) apakšpunkts, un Savienības tiesībās ir paredzēts kopīgs nodarbinātības dalībvalsts un dzīvesvietas dalībvalsts pienākums veikt izmaksāt ģimenes pabalstus.

Septītais jautājums:

Vai frāze “[..] iestāde [..] nosūta pieteikumu” Regulas Nr. 883/2004 68. panta 3. punkta a) apakšpunktā un frāze “tad minētā iestāde [..] pārsūta pieteikumu” Regulas Nr. 987/2009 60. pantā ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šīm tiesību normām, prioritāri, kompetentā dalībvalsts iestāde un, pakārtoti, kompetentā dalībvalsts iestāde tiek savstarpēji saistītas tādējādi, ka abām dalībvalstīm kopīgi ir jāizskata VIENS (vienskaitlī) ģimenes pabalstu pieteikums, vai arī attiecīgā gadījumā paredzētā piemaksa tādas dalībvalsts iestādē, kuras tiesību akti ir piemērojami pakārtoti, pieteikuma iesniedzējam ir jāpieprasa atsevišķi, tādējādi pieteikuma iesniedzējam ir jāiesniedz divi fiziski pieteikumi (veidlapas) divu dalībvalstu divām iestādēm, kas dabiski nozīmē dažādus [izskatīšanas] termiņus?

Astotais un devītais jautājums attiecas uz laikposmu kopš 2019. gada 1. janvāra, ar kuru, vienlaikus ieviešot ģimenes pabalstu indeksāciju, Austrija, atceļot *Entwicklungshelfergesetz (EHG)* [Likums par attīstības palīdzības sniedzējiem] vecās redakcijas 13. panta 1. punktu, ģimenes pabalstu vairs nepiešķir attīstības palīdzības sniedzējiem.

Astotais jautājums:

Vai LESD 4. panta 4. punkts, 45. un 208. pants, LES 4. panta 3. punkts un Regulas Nr. 883/2004 2., 3., 7. pants un II sadaļa ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem vispārīgi ir aizliegts dalībvalstij atcelt ģimenes pabalstus attīstības palīdzības sniedzējam, kurš savus ģimenes locekļus ņem līdzī uz darba izpildes vietu trešajā valstī?

Alternatīvā gadījumā devītais jautājums:

Vai LESD 4. panta 4. punkts, 45. un 208. pants, LES 4. panta 3. punkts un Regulas Nr. 883/2004 2., 3., 7. pants un II sadaļa ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem attīstības palīdzības sniedzējam, kurš attiecībā uz iepriekšējiem periodiem jau ir ieguvis tiesības uz ģimenes pabalstu, tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotajā tiek garantēta šo tiesību individualizēta un konkrēta turpinātība attiecībā uz nākamajiem periodiem, lai gan dalībvalsts ir atcēlusi ģimenes pabalstu piešķiršanu attīstības palīdzības sniedzējiem?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.)

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2009, L 284, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 14. augustā iesniedza *Bundesgerichtshofs* (Vācija) – *Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG*

(Lieta C-388/20)

(2020/C 433/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.*

Atbildētāja: *Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Pārtikas produktu informācijas regulas (¹) (PIR) 31. panta 3. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka šis regulējums attiecas vienīgi uz pārtikas produktiem, kuriem ir nepieciešama apstrāde un kuriem ir pievienoti apstrādes norādījumi?

- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir noliedzoša, vai ar Pārtikas produktu informācijas regulas 33. panta 2. punkta otrā daļa minēto vārdkopu "100 g" ir domāti vienīgi 100 grammi produkta, ko piedāvā pārdošanā, vai – vismaz arī – 100 grammi pārtikas produkta pēc apstrādes?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV 2011, L 304, 18. lpp).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 8. septembrī iesniedza *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Vācija) – *Acacia Srl/Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft*

(Lieta C-421/20)

(2020/C 433/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Acacia Srl*

Atbildētāja: *Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts tiesa, kas izskata pārkāpumu, kuras starptautisko jurisdikciju nosaka pārkāpuma izdarīšanas vieta saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 (¹) 82. panta 5. punktu, izskatot prasījumus saistībā ar Kopienas dizainparaugu pārkāpumiem tās dalībvalsts teritorijā, var piemērot tās dalībvalsts tiesību aktus, kuras teritorijā atrodas tiesa, kas izskata pārkāpumu (*lex fori*)?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu atbilde ir noliedzoša: vai, lai noteiktu prasījumiem piemērojamos tiesību aktus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām ("Roma II") (²) (turpmāk tekstā – "Roma II regula") 8. panta 2. punktu, "sākotnējā pārkāpuma izdarīšanas vieta" Tiesas nolēmumu lietās C-24/16 un C-25/16 *Nintendo* (³) izpratnē var atrasties arī dalībvalstī, kurā atrodas patērētāji, uz kuriem ir vēsta tīmeklī izvietotā reklāma, un kurā tiek laisti tirgū priekšmeti, ar kuriem tiek pārkāptas dizainparauga tiesības, Regulas Nr. 6/2002 19. panta izpratnē, ciktāl apstrīdēta tiek tikai piedāvāšana un laišana tirgū šajā valstī, un turklāt arī tad, ja piedāvāšanas un laišanas tirgū pamatā esošie piedāvājumi tīmeklī ir uzsākti citā dalībvalstī?

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).

(²) ECLI:EU:C:2017:724.

(³) OV 2007, L 199, 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 16. septembrī iesniedza *Landgericht Frankfurt am Main* (Vācija) – *flightright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.*

(Lieta C-434/20)

(2020/C 433/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītāja: *flightright GmbH*

Atbildētāja: *SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004⁽¹⁾ 4. un 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pārreģistrācija uz citu, agrāku lidojumu, ar kuru pasažieris savu galamērķi sasniedz desmit stundas un vienu minūti pirms sākotnēji rezervētā lidojuma paredzētā ielidošanas laika, ir uzskatāma par iekāpšanas atteikumu gadījumu, par kuru ir paredzēta kompensācija?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai, lai būtu piemērojama Regula Nr. 261/2004, vai lai pamatotu iekāpšanas atteikumu, par kuru ir paredzēta kompensācija, pasažierim, kā tas principā tiek prasīts Padomes Regulas Nr. 261/2004 3. panta 2. punktā vai 2. panta j) punktā, bija jāierodas uz reģistrāciju vai iekāpšanu norādītajā laikā vai vēlākais 45 minūtes pirms sākotnēji rezervētā lidojuma norādītā izlidošanas laika, lai gan tas faktiski vairs nebija iespējams, jo bija izmantots pārreģistrētais, agrākais aizvietojošais lidojums?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 16. septembrī iesniedza *Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht* (Vācija) – *C./Bundesrepublik Deutschland*

(Lieta C-435/20)

(2020/C 433/24)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Schleswig-Holsteinischen Verwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: C.

Atbildētāja: *Bundesrepublik Deutschland*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvas 2013/32/ES ⁽¹⁾ 33. panta 2. punkta d) apakšpunktu un 2. panta q) punktu saderīgs ir valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru starptautiskās aizsardzības pieteikumu var noraidīt kā nepieņemamu turpmāku pieteikumu, ja personai nelabvēlīgi noslēgusies pirmā patvēruma procedūra ir veikta citā ES dalībvalstī?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša – vai valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru starptautiskās aizsardzības pieteikumu var noraidīt kā nepieņemamu turpmāku pieteikumu, ar Direktīvas 2013/32/ES 33. panta 2. punkta d) apakšpunktu un 2. panta q) punktu ir saderīgs arī tad, ja personai nelabvēlīgi noslēgusies pirmā patvēruma procedūra nav veikta kādā no ES dalībvalstīm, bet gan Šveicē?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzīga – vai valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru patvēruma pieteikums turpmāka pieteikuma gadījumā nav pieņemams, nenošķirot bēgļa un alternatīvās aizsardzības statusu, ir saderīgs ar Direktīvas 2013/32/ES 33. panta 2. punkta d) apakšpunktu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV 2013, L 180, 60. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 18. septembrī iesniedza *Landgericht Düsseldorf* (Vācija) – *BT/Eurowings GmbH*

(Lieta C-438/20)

(2020/C 433/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītājs: BT

Atbildētāja: *Eurowings GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai par “iekāpšanas atteikumu” Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 4. panta un 2. panta j) punkta izpratnē runa ir arī tad, ja pasažieriem uz attiecīgo lidojumu iekāpšana tiek atteikta nevis tikai pie iekāpšanas letes (vērti pie izlidošanas), bet gan jau iepriekš pie reģistrācijas letes un tādēļ viņi nemaz netiek līdz iekāpšanas letei (vērti pie izlidošanas)?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai par “iekāpšanas atteikumu” Regulas (EK) Nr. 261/2004 4. panta un 2. panta j) punkta izpratnē runa ir arī tad, ja pasažieris pie reģistrācijas letes saņem atteikumu uzņemt viņu lidojumā tikai dažas minūtes pirms paredzētā izlidošanas laika, proti, brīdī, kad iekāpšana jau acīmredzami ir beigusies un pasažierus *de facto* vairs nav iespējams uzņemt lidojumā?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai pasažiera rezervācijas maiņa uz citu lidojumu ir “iekāpšanas atteikums” regulas 4. panta un 2. panta j) punkta izpratnē, ja pasažieris ierodas pie reģistrācijas letes tikai dažas minūtes pirms paredzētā izlidošanas laika, proti, tad, kad iekāpšana jau acīmredzami ir beigusies un pasažieru uzņemšana lidojumā *de facto* vairs nav iespējama, un viņam ir atteikta iekāpšana jau pabeigtās iekāpšanas dēļ?

4) Ja atbilde uz pirmo, otro un trešo jautājumu ir noliedzoša, vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 2. panta j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja pasažieri laikus (šajā lietā – aptuveni divas stundas) pirms izlidošanas iestājas rindā pie reģistrācijas letes, bet aviosabiedrības organizatorisku trūkumu dēļ (piemēram, nepietiekams atvērtu reģistrācijas lešu skaits, personāla trūkums, pasažieru neinformēšana pa skaļruņu sistēmām) un/vai lidostas traucējumu dēļ (šajā lietā – bagāžas lentes bojājums) pasažieriem pienāk rinda pie reģistrācijas letes tikai tad (šajā lietā – piecas minūtes pirms paredzētā izlidošanas laika), kad iekāpšana jau ir beigusies, un tādēļ pasažieri vairs netiek pārvadāti, runa ir par “iekāpšanas atteikumu” regulas 2. panta j) punkta izpratnē?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 21. septembrī iesniedza *Amtsgericht Nürnberg* (Vācija) – *Flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company*

(Lieta C-442/20)

(2020/C 433/26)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Nürnberg

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Flightright GmbH*

Atbildētāja: *Ryanair Designated Activity Company*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja personāla streiks, ko organizējusi arodbiedrība, ir “ārkārtējs apstāklis” Regulas (EK) Nr. 261/2004 (¹) 5. panta 3. punkta izpratnē?
- 2) Vai šajā ziņā svarīgi ir tas, ka minētais streiks notiek tādu personāla prasību dēļ, par kurām personāls un apkalpojošais gaisa pārvadātājs līdz tam līgumiski nebija vienojušies?
- 3) Vai šajā ziņā svarīgi ir tas, ka minēto streiku izraisījusi apkalpojošā gaisa pārvadātāja konkrēta rīcība laikā, kad notika tā sarunas ar arodbiedrību?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 21. septembrī iesniedza *Amtsgericht Nürnberg* (Vācija) – *Flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company*

(Lieta C-443/20)

(2020/C 433/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Nürnberg

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Flightright GmbH*

Atbildētāja: *Ryanair Designated Activity Company*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja personāla streiks, ko organizējusi arodbiedrība, ir “ārkārtējs apstākļis” Regulas (EK) Nr. 261/2004 (1) 5. panta 3. punkta izpratnē?
- 2) Vai šajā ziņā svarīgi ir tas, ka minētais streiks notiek tādu personāla prasību dēļ, par kurām personāls un apkalpojošais gaisa pārvadātājs līdz tam līgumiski nebija vienojušies?
- 3) Vai šajā ziņā svarīgi ir tas, ka minēto streiku izraisījusi apkalpojošā gaisa pārvadātāja konkrēta rīcība laikā, kad notika tā sarunas ar arodbiedrību?

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 21. septembrī iesniedza *Amtsgericht Nürnberg* (Vācija) – *Flightright GmbH/Ryanair Designated Activity Company*

(Lieta C-444/20)

(2020/C 433/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Nürnberg

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Flightright GmbH*

Atbildētāja: *Ryanair Designated Activity Company*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja personāla streiks, ko organizējusi arodbiedrība, ir “ārkārtējs apstākļis” Regulas (EK) Nr. 261/2004 (1) 5. panta 3. punkta izpratnē?
- 2) Vai šajā ziņā svarīgi ir tas, ka minētais streiks notiek tādu personāla prasību dēļ, par kurām personāls un apkalpojošais gaisa pārvadātājs līdz tam līgumiski nebija vienojušies?
- 3) Vai šajā ziņā svarīgi ir tas, ka minēto streiku izraisījusi apkalpojošā gaisa pārvadātāja konkrēta rīcība laikā, kad notika tā sarunas ar arodbiedrību?

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 21. septembrī iesniedza *Amtsgericht Nürnberg* (Vācija) – PN un LM/*Ryanair Designated Activity Company*

(Lieta C-445/20)

(2020/C 433/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Nürnberg

Pamatlietas puses

Prasītāji: PN un LM

Atbildētāja: *Ryanair Designated Activity Company*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apkalpojošā gaisa pārvaldātāja personāla streiks, ko organizējusi arodbiedrība, ir “ārkārtējs apstākļis” Regulas (EK) Nr. 261/2004⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē?
- 2) Vai šajā ziņā svarīgi ir tas, ka minētais streiks notiek tādu personāla prasību dēļ, par kurām personāls un apkalpojošais gaisa pārvaldātājs līdz tam līgumiski nebija vienojušies?
- 3) Vai šajā ziņā svarīgi ir tas, ka minēto streiku izraisījusi apkalpojošā gaisa pārvaldātāja konkrēta rīcība laikā, kad notika tā sarunas ar arodbiedrību?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 22. septembrī iesniedza *Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) – *Real Vida Seguros SA/Autoridade Tributária e Aduaneira*

(Lieta C-449/20)

(2020/C 433/30)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: *Real Vida Seguros SA*

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: *Autoridade Tributária e Aduaneira*

Prejudiciālie jautājumi

Vai ir pārkāpta kapitāla brīva aprīte, kas paredzēta LESD 63. un nākamajos pantos, ja saskaņā ar *Estatuto dos Benefícios Fiscais* [Noteikumu par nodokļu atbrīvojumu] 31. un 2. pantu *Imposto sobre o rendimento das pessoas coletivas* [uzņēmumu ienākuma nodokļa] (IRC), kas kasācijas sūdzības iesniedzējai aprēķināts par 1999. un 2000. finanšu gadu, vajadzībām var atskaitīt 50 % no dividendēm, kas iegūtas valsts (Portugāles) biržās, izslēdzot tādu dividenžu atskaitīšanu, kas iegūtas citu Eiropas Savienības valstu biržās?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 23. septembrī iesniedza Landesgericht
Korneuburg (Austrija) – Airhelp Limited/Austrian Airlines AG**

(Lieta C-451/20)

(2020/C 433/31)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Korneuburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: Airhelp Limited

Atbildētāja: Austrian Airlines AG

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai [Regulas Nr. 261/2004] ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka regula ir piemērojama arī vienoti rezervētam savienotajam reisam, ko veido divi lidojumi, kuri ir jāveic vienam (un tam pašam) Kopienas gaisa pārvadātājam, ja gan pirmā lidojuma izlidošanas vieta, gan otrā lidojuma ielidošanas vieta atrodas trešā valstī un tikai pirmā lidojuma ielidošanas vieta un otrā lidojuma izlidošanas vieta atrodas dalībvalsts teritorijā?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša,

2) vai [Regulas Nr. 261/2004] 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pasažierim ir tiesības uz kompensāciju saskaņā ar regulas 7. panta 1. punktu arī tad, ja viņš ar tam piedāvāto alternatīvu pārvadājumu sasniegtu galamērķi saskaņā ar grafiku ne vēlāk kā divas stundas pēc atceltajam lidojumam paredzētā ielidošanas laika, taču faktiski šajā laikposmā viņš to nesaņiedz?

⁽¹⁾ Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 23. septembrī iesniedza Rayonen sad Lukovit
(Bulgārija) – kriminālprocess pret AZ**

(Lieta C-454/20)

(2020/C 433/32)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Rayonen sad Lukovit

Apsūdzētais kriminālprocesā

AZ

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības princips nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas par vienu un to pašu darbību, proti, pienācīgi neregistrēta mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanu, vienlaicīgi paredz administratīvo un kriminālatbildību, nepastāvot kritērijiem, kuri ļautu objektīvi klasificēt sabiedrisko bīstamību?

- 2) Ja Eiropas Savienības Tiesa uz pirmo jautājumu atbild noliedzīgi: kādas pilnvaras ir valsts tiesai, lai nodrošinātu Eiropas Savienības tiesību principu efektīvu piemērošanu?
- 3) Vai procesuāla iespēja tiesai attaisnot personu, kura apsūdzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, uzliekot tai administratīvo sodu, ir pietiekama garantija pret tiesību aktu patvaļīgu piemērošanu?
- 4) Vai sodīšana ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam par noziedzīgu nodarījumu – pienācīgi neregistrēta mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanu – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punkta izpratnē ir samērīga?

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 21. septembrī *Crédit agricole SA* iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-576/18 *Crédit agricole SA/ECB*

(Lieta C-456/20 P)

(2020/C 433/33)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Crédit agricole SA* (pārstāvji: *A. Champsaur*, *A. Delors*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

- atcelt Vispārējās tiesas 2020. gada 8. jūlija sprieduma lietā T-576/18 *Crédit Agricole SA/ECB* rezolutīvās daļas 2. punktu, ar ko pārējā daļā tika noraidīti apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi atcelt ECB 2018. gada 16. jūlija Lēmumu ECB/SSM/2018-FRCAG-75;
- apmierināt visus apelācijas sūdzības iesniedzējas pirmajā instancē Vispārējā tiesā izvirzītos prasījumus;
- piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka:

- (1) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām 26. panta 3. punkta normu piemērošanā un esot pārkāpusi principu, saskaņā ar kuru ar atpakaļejošu spēku tiek piemērota mazāk barga krimināltiesību norma, uzskatot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja izdarīja pārkāpumu saistībā ar trīs 3. pīlāra informācijas un tās COREP ziņojuma par 2016. gada otro ceturksni publikācijām;
- (2) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, neatbildējama uz pamatu attiecībā uz to, ka ar Lēmumu ECB/SSM/2018-FRCAG-75 esot pārkāpts tiesiskās drošības princips, un esot pārkāpusi tiesiskās drošības principu, uzskatot, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 575/2013 26. panta 3. punkts, vienlaicīgi tieši atzīstot, ka šī tiesību norma ir neskaidra;
- (3) Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Padomes Regulas (ES) 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai Bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, 18. panta 1. punktu, kā arī pienākumu norādīt pamatojumu, nepierādot apelācijas sūdzības iesniedzējas nolaidīgo rīcību;

- (4) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, neatbildot uz pamatu attiecībā uz to, ka ar Lēmumu ECB/SSM/2018-FRCAG-75 ir pārkāpts samērīguma princips un vienlīdzīgas attieksmes princips, un esot pārkāpusi šos divus principus, tieši atzīstot, ka sods principā bija pamatots.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 21. septembrī *Crédit agricole Corporate and Investment Bank* iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-577/18 *Crédit agricole Corporate and Investment Bank/ECB*

(Lieta C-457/20 P)

(2020/C 433/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Crédit agricole Corporate and Investment Bank* (pārstāvji: A. Champsaur, A. Delors, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Centrālā Banka

Prasījumi

- atcelt Vispārējās tiesas 2020. gada 8. jūlija sprieduma lietā T-577/18 *Crédit Agricole Corporate and Investment Bank/ECB* rezolutīvās daļas 2. punktu, ar ko pārējā daļā tika noraidīti apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi atcelt ECB 2018. gada 16. jūlija Lēmumu ECB/SSM/2018-FRCAG-76;
- apmierināt visus *Crédit Agricole Corporate and Investment Bank* pirmajā instancē Vispārējā tiesā izvirzītos prasījumus;
- piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar trīs apelācijas sūdzības pamatiem apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka:

- (1) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, neatbildējama uz pamatu attiecībā uz to, ka ar Lēmumu ECB/SSM/2018-FRCAG-76 esot pārkāpts tiesiskās drošības princips, un esot pārkāpusi tiesiskās drošības principu, uzskatot, ka ir pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām 26. panta 3. punkts, vienlaicīgi tieši atzīstot, ka šī tiesību norma ir neskaidra;
- (2) Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Padomes Regulas (ES) 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai Bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, 18. panta 1. punktu, kā arī pienākumu norādīt pamatojumu, nepierādot apelācijas sūdzības iesniedzējas nolaidīgo rīcību;
- (3) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, neatbildot uz pamatu attiecībā uz to, ka ar Lēmumu ECB/SSM/2018-FRCAG-76 ir pārkāpts samērīguma princips un vienlīdzīgas attieksmes princips, un esot pārkāpusi šos divus principus, tieši atzīstot, ka sods principā bija pamatots.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 21. septembrī CA Consumer Finance iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2020. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-578/18 CA Consumer Finance/ECB

(Lieta C-458/20 P)

(2020/C 433/35)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: CA Consumer Finance (pārstāvji: A. Champsaur, A. Delors, advokāti)

Otra lietas dalībniiece: Eiropas Centrālā Banka

Prasījumi

- atcelt Vispārējās tiesas 2020. gada 8. jūlija sprieduma lietā T-578/18 CA Consumer Finance/ECB rezolutīvās daļas 2. punktu, ar ko pārējā daļā tika noraidīti apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi atcelt ECB 2018. gada 16. jūlija Lēmumu ECB/SSM/2018-FRCAG-77;
- apmierināt visus par CA Consumer Finance pirmajā instancē Vispārējā tiesā izvirzītos prasījumus; un
- piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar trim apelācijas sūdzības pamatiem apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka:

- (1) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, neatbildēdama uz pamatu attiecībā uz to, ka ar Lēmumu ECB/SSM/2018-FRCAG-77 esot pārkāpts tiesiskās drošības princips, un esot pārkāpusi tiesiskās drošības principu, uzskatot, ka ir pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām 26. panta 3. punkts, vienlaicīgi tieši atzīstot, ka šī tiesību norma ir neskaidra;
- (2) Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Padomes Regulas (ES) 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai Bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, 18. panta 1. punktu, kā arī pienākumu norādīt pamatojumu, nepierādot apelācijas sūdzības iesniedzējas nolaidīgo rīcību;
- (3) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu un pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, neatbildot uz pamatu attiecībā uz to, ka ar Lēmumu ECB/SSM/2018-FRCAG-77 ir pārkāpts samērīguma princips un vienlīdzīgas attieksmes princips, un esot pārkāpusi šos divus principus, tieši atzīstot, ka sods principā bija pamatots.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 25. septembrī iesniedza Tribunale di Milano (Itālija) – Associazione per gli Studi Giuridici sull’Immigrazione (ASGI) u.c./Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Lieta C-462/20)

(2020/C 433/36)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Milano

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN), Associazione NAGA – Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti*

Atbildētājas: *Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2003/109/EK⁽¹⁾ 11. panta 1. punkta d) vai f) apakšpunkts liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā šajā lietā, saskaņā ar kuru dalībvalsts valdība izsniedz – tikai šīs dalībvalsts un citu Eiropas Savienības dalībvalstu valstspiederīgajiem, izslēdzot trešo valstu valstspiederīgos, kuri ir dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, – dokumentu, kas dod tiesības uz atlaidi preču vai pakalpojumu piegādēm, ko piešķir publiskie un privātie subjekti, kuri ir noslēguši līgumu ar attiecīgās dalībvalsts valdību?
- 2) Vai Direktīvas 2011/98/ES⁽²⁾ 12. panta 1. punkta e) apakšpunkts, to skatot kopā ar Regulas Nr. 2004/883/EK⁽³⁾ 1. panta z) punktu un 3. panta j) punktu, vai Direktīvas 2011/98/EK 12. panta 1. punkta g) apakšpunktu, liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā šajā lietā, saskaņā ar kuru dalībvalsts valdība izsniedz – tikai šīs dalībvalsts un citu Eiropas Savienības dalībvalstu valstspiederīgajiem, izslēdzot Direktīvas 2011/98/EK 3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētos trešo valstu valstspiederīgos, – dokumentu, kas dod tiesības uz atlaidi preču vai pakalpojumu piegādēm, ko piešķir publiskie un privātie subjekti, kuri ir noslēguši līgumu ar attiecīgās dalībvalsts valdību?
3. Vai Direktīvas 2009/50/EK⁽⁴⁾ 14. panta 1. punkta e) apakšpunkts, to skatot kopā ar Regulas Nr. 2004/883/EK 1. panta z) punktu un 3. panta j) punktu, vai Direktīvas 2009/50/EK 14. panta 1. punkta g) apakšpunktu, liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā šajā lietā, saskaņā ar kuru dalībvalsts valdība izsniedz – tikai šīs dalībvalsts un citu Eiropas Savienības dalībvalstu valstspiederīgajiem, izslēdzot trešo valstu valstspiederīgos, kuriem ir “ES zilā karte” Direktīvas 2009/50/EK izpratnē, – dokumentu, kas dod tiesības uz atlaidi preču vai pakalpojumu piegādēm, ko piešķir publiskie un privātie subjekti, kuri ir noslēguši līgumu ar attiecīgās dalībvalsts valdību?
4. Vai Direktīvas 2011/95/ES 29. pants liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā šajā lietā, saskaņā ar kuru dalībvalsts valdība izsniedz – tikai šīs dalībvalsts un citu Eiropas Savienības dalībvalstu valstspiederīgajiem, izslēdzot trešo valstu valstspiederīgos, kuri saņem starptautisko aizsardzību, – dokumentu, kas dod tiesības uz atlaidi preču vai pakalpojumu piegādei, ko piešķir publiskie un privātie subjekti, kuri ir noslēguši līgumu ar attiecīgās dalībvalsts valdību?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV 2004, L 16, 44. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/98/ES (2011. gada 13. decembris) par vienotu pieteikšanās procedūru, lai trešo valstu valstspiederīgajiem izsniegtu vienotu uzturēšanās un darba atļauju dalībvalsts teritorijā, un par vienotu tiesību kopumu trešo valstu darba ņēmējiem, kuri kādā dalībvalstī uzturas likumīgi (OV 2011, L 343, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīvu 2009/50/EK (2009. gada 25. maijs) par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos (OV 2009, L 155, 17. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 26. septembrī KF iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta)
2020. gada 10. jūlija rīkojumu lietā T-619/19 KF/SatCen**

(Lieta C-464/20 P)

(2020/C 433/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: KF (pārstāvis: A. Kunst, Rechtsanwältin)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Satelītcents (SatCen)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu (prasījumu pirmā daļa);
- apmierināt prasību, izņemot ceturto prasījumu daļu (prasījumu otrā daļa), un tādējādi
- atcelt *SatCen* direktora 2019. gada 3. jūlija lēmumu atsākt administratīvo izmeklēšanu un direktora lēmumu, ar ko pēc iekšējās sūdzības minētais lēmums ir apstiprināts;
- piespriest *SatCen* samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējai atbilstošu kompensāciju, kā tas izriet no Vispārējās tiesas sprieduma lietā T-286/15 *KF/SatCen* (turpmāk tekstā – “izpildāmais spriedums”), atzīstot to par vienīgo iespēju, ar ko var novērst tajā konstatētos pārkāpumus, atjaunot apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesisko stāvokli un izpildīt spriedumu;
- piespriest *SatCen* atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējai mantisko un morālo kaitējumu, kas ir nodarīts tādēļ, ka tika atkārtoti uzsākta administratīvā izmeklēšana, un kas provizoriski *ex aequo et bono* ir novērtēts 30 000 EUR apmērā;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Vispārējais tiesai tās izskatīšanai pēc būtības;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus:

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 266. pants un apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības uz pilnīgu izpildāmā sprieduma izpildi, ciktāl Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīdama, ka lēmums atkārtoti uzsākt administratīvo izmeklēšanu bija sagatavojošs akts, kas nelabvēlīgi neietekmēja KF intereses.

Runa ir par lēmumu atbilstīgi neizpildīt spriedumu saskaņā ar LESD 266. pantu, ņemot vērā arī īpašos KF lietas apstākļus, un tāpēc tas viņas intereses ietekmēja tieši un tūlītēji.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, neņemdamā vērā īpašos KF lietas apstākļus, tostarp nenovēršamos pārkāpumus sākotnējā administratīvajā izmeklēšanā.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, neatzīdama, ka:

- *SatCen* objektīvi nespēj novērst pārkāpumus, atkārtoti uzsākot administratīvo izmeklēšanu, ņemot vērā arī to, kā sākotnējā administratīvajā izmeklēšanā nepamatoti tika ietekmēti liecinieki, un nopietnos KF labas reputācijas un profesionālās reputācijas apdraudējumus, kas bija konstatēti izpildāmajā spriedumā;
 - nevar tikt nodrošinātas taisnīgas procedūras garantijas un
 - ir ticis pārkāpts saprātīga termiņa princips.
2. Ar otro apelācijas sūdzības pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 266. pants un tiesiskās paļāvības aizsardzības princips, jo Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, neņemot vērā un neatzīstot, ka:
 - rīcības brīvība lemt par atbilstošu spriedumu izpildi, kā tas ir KF lietā, var tikt reducēta uz vienu iespējamu pasākumu, proti, taisnīgas kompensācijas samaksu par izpildāmajā spriedumā konstatētajiem pārkāpumiem;
 - jebkurš galīgs lēmums, ar ko tiktu pabeigta visa procedūra, un jebkurš to sagatavojošs lēmums noteikti būtu tikpat prettiesisks, kā tas ir norādīts izpildāmajā spriedumā;
 - sprieduma izpilde rada īpašas grūtības;
 - KF bija tiesiskā paļāvība uz taisnīgu kompensāciju;
 - taisnīgas kompensācijas samaksa ir vienīgais veids, kā novērst konstatētos pārkāpumus.

3. Ar trešo apelācijas sūdzības pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 268. pants un 340. panta 2. punkts, jo Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīdama, ka prasība izmaksāt kompensāciju saskaņā ar ārpuslīgumisko atbildību saistībā ar lēmumu atkārtoti uzsākt administratīvo izmeklēšanu ir nepieņemama. KF iesniedza prasību, kas ir pieņemama, tāpēc ar to saistītā prasība izmaksāt kompensāciju ir pieņemama.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 28. septembrī iesniedza *Amtsgericht Hamburg* (Vācija) – *BC/Deutsche Lufthansa AG*

(Lieta C-467/20)

(2020/C 433/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītājs: BC

Atbildētāja: *Deutsche Lufthansa AG*

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 7. panta 1. punkts kopsakarā ar tās 3. panta 5. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja saistībā ar savienoto lidojumu, kas sastāv no diviem lidojumiem (tātad ar pārsēšanos), uz kuriem veikta vienota rezervācija, – ar izlidošanu no lidostas, kas neatrodas dalībvalstī (atrodas trešās valsts teritorijā), pārsēšanos trešās valsts lidostā un galamērķi lidostā, kura atrodas dalībvalsts teritorijā – pasažieris, kas savu galamērķi sasniedzis ar vismaz trīs stundu nokavējumu, kurš radies pirmajā minētajā lidojumā, ko saskaņā ar vienošanos par kodu koplietošanu ir nodrošinājis trešā valstī reģistrēts gaisa pārvadātājs, savu prasību par šajā regulā paredzētās kompensācijas samaksu var celt pret Kopienas gaisa pārvadātāju, kurš nodrošinājis lidojuma vienoto rezervāciju un veicis tikai otro no šiem lidojumiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. septembrī iesniedza *Riigikohus* (Igaunija) – *AS Veejaam, OÜ Espo/AS Elering*

(Lieta C-470/20)

(2020/C 433/39)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Riigikohus

Pamatlietas puses

Prasītājas: *AS Veejaam, OÜ Espo*

Atbildētāja: *AS Elering*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesiskais regulējums par valsts atbalstu, tostarp Komisijas paziņojuma "Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam" ⁽¹⁾ 50. punktā paredzētā prasība par stimulējošu ietekmi ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šo regulējumu ir saderīga atbalsta shēma, kas atjaunojamo energoresursu enerģijas ražotājam ļauj pieprasīt valsts atbalsta izmaksu pēc tam, kad darbs saistībā ar projektu jau ir uzsākts, ja ar valsts tiesību normu katram ražotājam, kurš atbilst likumā noteiktajiem nosacījumiem, tiek piešķirtas tiesības uz atbalstu, un kompetentajai iestādei šajā ziņā netiek piešķirta rīcības brīvība?
- 2) Vai atbalstam katrā ziņā nav stimulējošas ietekmes tad, ja ieguldījums, kas ir atbalsta pieprasīšanas pamatā, ir veikts, pamatojoties uz grozījumiem vides atļaujas nosacījumos, pat gadījumā, kad, kā tas ir šajā lietā, pieteikuma iesniedzējs stingrāku atļaujas nosacījumu dēļ, iespējams, būtu pārtraucis savu darbību, ja nebūtu saņēmis valsts atbalstu?
- 3) Vai, ņemot vērā tostarp Eiropas Savienības Tiesas apsvērumus spriedumā lietā C-590/14 P (49., 50. punkts) ⁽²⁾, tādā gadījumā, – kurā Komisija, kā tas ir šajā gadījumā, lēmumā par valsts atbalstu ir atzinusi, ka gan pastāvoša atbalsta shēma, gan plānotie grozījumi ir saderīgi ar iekšējo tirgu, un valsts tostarp ir norādījusi, ka tā pastāvošo atbalsta shēmu piemēros tikai līdz noteiktam datumam, – runa ir par jaunu atbalstu Regulas (ES) 2015/1589 ⁽³⁾ 1. panta c) punkta izpratnē, ja, pamatojoties uz spēkā esošajām tiesību normām, pastāvošā atbalsta shēma joprojām tiek piemērota pēc valsts norādītā datuma?
- 4) Vai gadījumā, ja Komisija *a posteriori* ir nolēmusi necelt iebildumus par atbalsta shēmu, kas tiek piemērota pretēji LESD 108. panta 3. punktā noteiktajam, personām, kurām ir tiesības uz darbības atbalstu, ir tiesības pieprasīt atbalsta izmaksu arī par laikposmu pirms Komisijas lēmuma pieņemšanas, ar nosacījumu, ka to pieļauj valsts procesuālo tiesību normas?
- 5) Vai, neatkarīgi no LESD 108. panta 3. punktā noteiktā regulējuma, tiesības uz atbalstu ir pieteikuma iesniedzējam, kas atbalsta shēmas ietvaros ir pieprasījis darbības atbalstu un kas ir uzsācis tāda projekta īstenošanu, kurš atbilst nosacījumiem, kas tiek uzskatīti par saderīgiem ar iekšējo tirgu, laikā, kurā atbalsta shēma tika likumīgi piemērota, taču pieteikumu valsts atbalstam ir iesniedzis laikā, kurā atbalsta shēma bija tikusi pagarināta, par to neinformējot Komisiju?

⁽¹⁾ OV 2014, C 200, 1. lpp.

⁽²⁾ Tiesas spriedums, 2016. gada 26. oktobris, DEI/Komisija (C-590/14 P, EU:C:2016:797).

⁽³⁾ Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (kodificēta redakcija) (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. septembrī iesniedza *Sofiyski rayonen sad* (Bulgārija) – "INVEST FUND MANAGEMENT" AD/Komisija za finansov nadzor

(Lieta C-473/20)

(2020/C 433/40)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski rayonen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: "INVEST FUND MANAGEMENT" AD

Atbildētāja: Komisija za finansov nadzor

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kādu nozīmi Savienības likumdevējs vēlējas piešķirt prospekta "būtisko daļu" jēdzienam, kā tas tiek lietots Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem ⁽¹⁾ 72. pantā?

- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) 69. panta 2. punkta noteikums ir jāinterpretē tādējādi, ka jebkuras izmaiņas minimāli norādāmajā informācijā prospektos, kas paredzēta I pielikuma A sarakstā, vienmēr ir ietvertas jēdzienā “būtiskās daļas” direktīvas 72. panta izpratnē un tāpēc prospekti ir savlaicīgi jāatjaunina?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzīga, vai ir jāuzskata, ka informācija par konkrētas pārvaldības sabiedrības valdes locekļu personāla sastāva izmaiņām, ja šiem valdes locekļiem nav izpildpilnvaru un netika uzticētas administratīvas funkcijas, ir ietverta jēdzienā “būtiskās daļas”, kā tas tiek lietots Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) 72. pantā?
- 4) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) 99.a panta r) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pārvaldības sabiedrībai – attiecībā uz katru tās pārvaldīto ieguldījumu fondu – ir pieļaujams uzlikt sodu tikai tad, ja tā atkārtoti nepilda pienākumus attiecībā uz ieguldītājiem sniedzamo informāciju, ko paredz valsts tiesību normas, ar kurām transponē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) 68.–82. pantu?

(¹) OV 2009, L 302, 32. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 1. oktobrī iesniedza Oberlandesgericht München (Vācija) – Vodafone Kabel Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Lieta C-484/20)

(2020/C 433/41)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht München

Pamatlietas puses

Prasītāja: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Atbildētāja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas (ES) 2015/2366 (¹) 62. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums vai prakse, kas kā pārejas noteikumi attiecībā uz ilgstošām līgumsaistībām ar patērētājiem atbilstošajās transponējošajās valsts tiesību normās noteikto aizliegumu saņemt atlīdzību par maksājumu instrumentu un maksājumu pakalpojumu lietošanu pieļauj vienīgi tad, ja to pamatā esošās saistības ir radušās sākot ar 2018. gada 13. janvāri un nevis tad, ja to pamatā esošās saistības ir radušās pirms 2018. gada 13. janvāra, tomēr (nākamie) maksājumu darījumi ir veikti tikai sākot ar 2018. gada 13. janvāri?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV 2015, L 337, 35. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 2. oktobrī iesniedza *Curtea de Apel Alba Iulia* (Rumānija) – *Philips Orăștie S.R.L./Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili*

(Lieta C-487/20)

(2020/C 433/42)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Alba Iulia

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Philips Orăștie S.R.L.*

Atbildētāja: *Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili*

Prejudiciālie jautājumi

Vai **Direktīvas 2006/112/EK** ⁽¹⁾ **179. panta [pirmās daļas] un 183. panta [pirmās daļas]** noteikumi, lasot tos kopsakarā ar **līdzvērtības, efektivitātes un neitralitātes principiem**, var tikt interpretēti tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāda valsts tiesību norma/prakse, kas nosaka *atmaksājamā PVN* summas samazinājumu, iekļaujot *maksājamā PVN* aprēķinā summas, kas tiek klasificētas kā *papildu maksājuma saistības* – kas ir noteiktas ar paziņojumu par nodokli, kurš ir atcelts ar spriedumu, kas vēl nav kļuvis galīgs –, gadījumā, ja šādas papildu saistības ir *nodrošinātas ar bankas galvojumu*, un valsts procesuālās normas nodokļu jomā minētā galvojuma rezultātā *atzīst izpildes apturējumu* attiecībā uz pārējiem nodokļiem un nodevām?

(¹) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 2. oktobrī iesniedza *Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo* (Lietuva) – *UB/Kauno teritorinę muitinę*

(Lieta C-489/20)

(2020/C 433/43)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo

Pamatlietas puses

Prasītājs: UB

Atbildētāja: *Kauno teritorinę muitinę*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 ⁽¹⁾ (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 124. panta 1. punkta e) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka muitas parāds ir dzēšams tādos apstākļos kā konkrētajā lietā, proti, ja kontrabandas preces ir aizturētas un vēlāk konfiscētas jau pēc tam, kad tās ir tikušas nelikumīgi ievestas (nodotas patēriņam) Savienības muitas teritorijā?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Padomes Direktīvas 2008/118/EK ⁽²⁾ (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK 2. panta b) punkts un 7. panta 1. punkts, kā arī Padomes Direktīvas 2006/112/EK ⁽³⁾ (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 70. pants ir interpretējami tādējādi, ka saistības maksāt akcīzes nodokli un/vai PVN netiek dzēstas tādā gadījumā kā šajā lietā, kad kontrabandas preces ir aizturētas un vēlāk konfiscētas jau pēc tam, kad tās ir tikušas nelikumīgi ievestas (nodotas patēriņam) Savienības muitas teritorijā, neraugoties uz to, ka muitas parāds ir ticis dzēsts, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 952/2013 124. panta 1. punkta e) apakšpunktu?

⁽¹⁾ OV 2013, L 269, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2009, L 9, 12. lpp.

⁽³⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 2. oktobrī iesniedza Administrativen sad Sofia-grad (Bulgārija) – V.M.A./Stolichna Obsthina, Rayon “Pancharevo”

(Lieta C-490/20)

(2020/C 433/44)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītāja: V.M.A.

Atbildētāja: Stolichna Obsthina, Rayon “Pancharevo”

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 20. un 21. pants, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 24. un 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem Bulgārijas administratīvajām iestādēm, kurās ir iesniegts pieteikums par citā ES dalībvalstī dzimuša bērna, kuram ir Bulgārijas pilsonība, dzimšanas fakta reģistrāciju, kas ir apliecināta ar Spānijas dzimšanas apliecību, kurā divas sieviešu dzimuma personas ir norādītas kā mātes bez sīkākas informācijas, vai un, ja jā, tad kura no viņām ir bērna bioloģiskā māte, netiek atļauts atteikt Bulgārijas dzimšanas apliecības noformēšanu, pamatojoties uz to, ka prasītāja atsakās norādīt, kura ir bērna bioloģiskā māte?
- 2) Vai LES 4. panta 2. punkts un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ES dalībvalstu nacionālās identitātes un konstitucionālās identitātes saglabāšana nozīmē, ka pēdējām minētām ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz tiesību normām par izcelšanās noteikšanu? Konkrēti:

— vai LES 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir atļauts pieprasīt informāciju par bērna bioloģisko izcelšanos?

— vai LES 4. panta 2. punkts, skatot to kopsakarā ar Hartas 7. pantu un 24. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai panāktu interešu līdzsvaru, ir nepieciešams savstarpēji izsvērt dalībvalsts nacionālo identitāti un konstitucionālo identitāti, no vienas puses, un bērna intereses, no otras puses, turklāt ir jāņem vērā, ka šobrīd nedz attiecībā uz vērtībām, nedz arī no juridiskā viedokļa nepastāv vienprātība par iespēju dzimšanas apliecībā kā vecākus atļaut norādīt tā paša dzimuma personas bez sīkākas informācijas, vai un, ja jā, kurš no viņām ir bērna bioloģiskais vecāks? Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, kā šis interešu līdzsvars varētu konkrēti tikt sasniegts?

- 3) Vai, lai atbildētu uz pirmo jautājumu, nozīme ir *Brexit* tiesiskajām sekām tiktāl, ciktāl viena māte, kas ir norādīta citā dalībvalstī izsniegtajā dzimšanas apliecībā, ir Apvienotās Karalistes pilsoņe, otra māte ir Eiropas Savienības dalībvalsts pilsoņe, it īpaši ņemot vērā, ka atteikums noformēt Bulgārijas bērna dzimšanas apliecību ir uzskatāms par dalībvalsts radītu šķērslī bērna personu apliecinošā dokumenta izsniegšanai, un tādējādi, attiecīgā gadījumā, apgrūtina viņa kā Savienības pilsoņa tiesību pilnīgu īstenošanu?
- 4) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai, pamatojoties uz Savienības tiesībām, it īpaši efektivitātes principu, kompetentajām valsts iestādēm ir pienākums atkāpties no dzimšanas apliecības noformēšanas parauga, kas ir piemērojamo valsts tiesību sastāvdaļa?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 30. septembrī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) – Randstad Italia SpA/Umana SpA u.c.

(Lieta C-497/20)

(2020/C 433/45)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Randstad Italia SpA*

Atbildētājas: *Umana SpA, Azienda USL Valle d'Aosta, IN. VA SpA, Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LES 4. panta 3. punktam, 19. panta 1. punktam un LESD 2. panta 1. un 2. punktam un 267. pantam, lasot tos arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta gaismā, ir pretrunā tāda interpretācijas prakse, kas attiecas uz Konstitūcijas (*Costituzione*) 111. panta astoto daļu, Civilprocesa kodeksa (*Codice di procedura civile*) 360. panta pirmās daļas 1. punktu un 362. panta pirmo daļu un Administratīvā procesa kodeksa (*Codice processo amministrativo*) 110. pantu – ciktāl minētās tiesību normas pieļauj kasācijas sūdzību par *Consiglio di Stato* (Valsts padome) spriedumiem “jurisdikcijas apsvērumu dēļ” –, kas izriet no *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) 2018. gada sprieduma Nr. 6 un no turpmākās valsts judikatūras, kura, grozot savu agrāko praksi, uzskatīja, ka tiesību aizsardzība tiesā – kasācijas sūdzības celšana tā sauktās “tiesu varas neesamības” aspektā – nav iespējama, lai pārsūdzētu *Consiglio di Stato* (Valsts padome) spriedumus, kuros ir piemērota valsts tiesās izstrādāta Tiesas spriedumiem pretrunā esoša interpretācijas prakse Eiropas Savienības tiesību regulētās nozarēs (konkrēti, publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā), kurās dalībvalstis ir atteikušās īstenot savu suverēno varu nesaderīgi ar minētajām tiesībām, kā rezultātā nostiprinās Kopienas tiesību pārkāpumi, kurus varētu labot ar iepriekš minēto tiesību aizsardzības līdzekli, un tiek apdraudēta Savienības tiesību vienvērtīga piemērošana un Kopienas nozīmes subjektīvu juridisko situāciju tiesību aizsardzības tiesā efektivitāte, pretrunā prasībai, ka šīs tiesības ir pilnīgi un ātri jāīsteno ikvienai tiesai, saistošā kārtā atbilstoši to pareizai interpretācijai, ko sniegusi Tiesa, ievērojot dalībvalstu “procesuālās autonomijas” robežas procesuālo institūtu konfigurācijā?

- 2) Vai LES 4. panta 3. punkts, 19. panta 1. punkts un LESD 267. pants, lasot tos arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta gaismā, liedz interpretēt un piemērot Konstitūcijas 111. panta astoto daļu, Civilprocesa kodeksa 360. panta pirmās daļas 1. punktu un 362. panta pirmo daļu, un Administratīvā procesa kodeksa 110. pantu tādejādi, kā tas izriet no valsts tiesu prakses, atbilstoši kurai kasācijas sūdzība Apvienotajās palātās (*Sezioni unite*) "jurisdikcijas apsvērumu dēļ" tā sauktās "tiesu varas neesamības" aspektā nav iespējama kā pārsūdzības līdzeklis par spriedumiem, kurus taisījuši *Consiglio di Stato* (Valsts padome), kura, izskatot strīdus par jautājumiem saistībā ar Savienības tiesību piemērošanu, nepamatoti neuzdod Tiesai prejudiciālu jautājumu, ja nav Tiesas imperatīvi norādītu (sākot no 1982. gada 6. oktobra sprieduma *Cilfit*, C-238/81) šauras interpretācijas nosacījumu, kas atbrīvo valsts tiesu no minētā pienākuma, pretrunā principam, atbilstoši kuram ar Savienības tiesībām ir nesaderīgas tādas – kaut arī uz likumu vai Konstitūciju balstītas – valsts tiesību normas vai procesuālās prakses, kuras paredz (arī provizoriski) atņemt (gan pēdējās, gan citu instanču) tiesām brīvību uzdot prejudiciālu jautājumu, kā rezultātā tiek uzurpēta Tiesas ekskluzīvā kompetence pareizi un saistoši interpretēt Kopienas tiesības, tiek neatgriezeniski likvidēta iespēja labot iespējamu interpretācijas kolīziju starp valsts tiesas piemērotajām tiesībām un Savienības tiesībām (un veicināt šo tiesību konsolidāciju) un tiek apdraudēta tiesību aizsardzības tiesā vienveidīga piemērošana un efektivitāte attiecībā uz subjektīvām juridiskajām situācijām, kas izriet no Savienības tiesībām?
- 3) Vai principi, ko Tiesa noteikusi 2019. gada 5. septembra spriedumā lietā C-333/18 *Lombardi*, 2016. gada 5. aprīļa spriedumā lietā C-689/13 *PFE*; 2013. gada 4. jūlija spriedumā C-100/12 *Fastweb*, ciktāl tas attiecas uz Direktīvas 89/665/EEK⁽¹⁾, kas grozīta ar Direktīvu 2007/66/EK⁽²⁾, 1. panta 1. un 3. punktu un 2. panta 1. punktu, ir piemērojami pamatlietā, kurā pēc tam, kad konkurējošais uzņēmums ir apstrīdējis izslēgšanu no iepirkuma procedūras un līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu citam uzņēmumam, *Consiglio di Stato* (Valsts padome) izskata pēc būtības tikai to prasības pamatu, ar kuru izslēgtais uzņēmums apstrīd "sliksni" nesasniegto mazāku punktu skaitu, kas piešķirts tā tehniskajam piedāvājumam, un, prioritāri izskatot līgumslēdzējas iestādes un konkursā izraudzītā uzņēmuma pretpasības, tās apmierina, atzīstot par nepieņemamiem (un neizskatot pēc būtības) pārējos pamatprasības pamatus, kuros konkursa iznākums tiek apstrīdēts citu iemeslu dēļ (piedāvājumu vērtēšanas kritēriju nenoteiktība tehniskajās specifikācijās, piešķirto atzīmju pamatojuma trūkums, konkursa komisijas prettiesiska iecelšana un sastāvs), piemērojot valsts judikatūras praksi, atbilstoši kurai no iepirkuma procedūras izslēgtam uzņēmumam neesot tiesību iesniegt iebildumus nolūkā apstrīdēt līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu konkurējošajam uzņēmumam, pat atzīstot konkursa procedūru par spēkā neesošu, jo ir jāizvērtē, vai ar Savienības tiesībām ir saderīgas tādas sekas, ka uzņēmumam tiek liegtas tiesības nodot tiesas izskatīšanai ikvienu konkursa iznākuma apstrīdēšanas iemeslu, situācijā, kad viņa izslēgšana vēl nav galīgi konstatēta un kurā ikviens pretendents var izvirzīt analoģu leģitīmu interesi pārējo tiesību subjektu piedāvājumu izslēgšanai, kas var izraisīt to, ka jākonstatē līgumslēdzējas iestādes nespēja izvēlēties kādu konkrētu piedāvājumu un jāizsludina jauna iepirkuma procedūra, kurā varētu piedalīties ikviens pretendents.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV 1989, L 395, 33. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris), ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2007, L 335, 31. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 1. oktobrī iesniedza *Symvoulio tis Epikrateias* (Valsts padome, Grieķija) – *DIMCO Dimovasili M.I.K.E./Ypourgos Perivallontos kai Energeias*

(Lieta C-499/20)

(2020/C 433/46)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Pamatlietas puses

Prasītāja: *DIMCO Dimovasili M.I.K.E.*

Atbildētājs: *Ypourgos Perivallontos kai Energeias*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/23/EK (1997. gada 29. maijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz spiediena iekārtām (OV L 181) 4. panta 1.1. punkts, 7. panta 4. punkts un 8. pants, tos skatot kopā ar šīs direktīvas I pielikumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz tādas valsts tiesību normas kā Grieķijas iekšējo dabasgāzes iekārtu ar darbības spiedienu līdz 500 mbar tehnisko noteikumu 1.2.4., P9.5.6.9. un P9.5.8.2. punkta tiesību normas, kuras ir aplūkotas pamatlietā un kuras personu drošības apsvērumu dēļ galvenokārt zemestrīču gadījumā, paredz nosacījumus un ierobežojumus (ventilācijas pienākums, pazemes šķērsošanas aizliegums) spiediena iekārtu (gāzes cauruļvadu) uzstādīšanas paņēmieniem, ja minētie nosacījumi un ierobežojumi ir bez atšķirības piemērojami arī cauruļvadiem, uz kuriem tāpat kā šajā gadījumā ir "CE" marķējums un kuriem ražotājs ir apliecinājis, ka tos var droši uzstādīt un izmantot, neievērojot iepriekš minētos nosacījumus un ierobežojumus?

Vai, tieši pretēji, iepriekš minētās Direktīvas 97/23/EK tiesību normas, tās skatot kopā ar šīs direktīvas 2. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās neliedz tādus nosacījumus un ierobežojumus spiediena iekārtu (gāzes cauruļvadu) uzstādīšanas paņēmieniem kā pamatlietā aplūkotie?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 9. oktobrī iesniedza *Landesverwaltungsgericht Steiermark* (Austrija) – RM/*Landespolizeidirektion Steiermark*

(Lieta C-508/20)

(2020/C 433/47)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Pamatlietas puses

Prasītājs: RM

Atbildētāja iestāde: *Landespolizeidirektion Steiermark*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai administratīvo pārkāpumu procesā ar mērķi aizsargāt monopola sistēmu valsts tiesai no pakalpojumu sniegšanas brīvības viedokļa ir jāizvērtē soda sankciju norma, kas tai ir jāpiemēro, ja tā jau iepriekš ir pārbaudījusi monopola sistēmu atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas prasībām un šajā pārbaudē ir atklājies, ka monopola sistēma ir pamatota?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:
 - 2.a) Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz* ir paredzēts obligāti piemērot naudas sodu par katru azartspēļu automātu bez piemēroto naudas sodu kopsummas absolūtas maksimālās robežas?
 - 2.b) Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz* ir paredzēts obligāti piemērot minimālo naudas sodu 6 000 EUR apmērā par katru azartspēļu automātu?
 - 2.c) Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz* ir paredzēts piemērot aizstājošu brīvības atņemšanas sodu par katru azartspēļu automātu bez piemēroto aizstājošu brīvības atņemšanas sodu kopējā apmēra absolūtas maksimālās robežas?
 - 2.d) Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā tad, ja tiek piemērots sods par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz*, ir paredzēts noteikt iemaksu administratīvā procesa izdevumu segšanai 10 % apmērā no piemērotajiem naudas sodiem?

3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

- 3.a) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (Harta) ⁽¹⁾ 49. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz* ir paredzēts obligāti piemērot naudas sodu par katru azartspēļu automātu bez piemēroto naudas sodu kopsummas absolūtas maksimālās robežas?
- 3.b) Vai Hartas 49. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz* ir paredzēts obligāti piemērot minimālo naudas sodu 6 000 EUR apmērā par katru azartspēļu automātu?
- 3.c) Vai Hartas 49. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz* ir paredzēts piemērot aizstājošu brīvības atņemšanas sodu par katru azartspēļu automātu bez piemēroto aizstājošo brīvības atņemšanas sodu kopējā apmēra absolūtas maksimālās robežas?
- 3.d) Vai Hartas 49. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā tad, ja tiek piemērots sods par aizliegtu izložu komerciālas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar *Glücksspielgesetz*, ir paredzēts noteikt iemaksu administratīvā procesa izdevumu segšanai 10 % apmērā no piemērotajiem naudas sodiem?

⁽¹⁾ OV 2010, C 83, 389. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 12. oktobrī – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika

(Lieta C-510/20)

(2020/C 433/48)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: O. Beynet, Ivan Zalogin)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt, ka Bulgārijas Republika nav izpildījusi tai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā, ⁽¹⁾ 5. panta 2. punkta a) apakšpunkta i), ii) un iii) punktā, kā arī 17. panta 2. un 3. punktā noteiktos pienākumus;
- piespriest Bulgārijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pārkāpdama iepriekš minētās Direktīvas 2008/56/EK normas, Bulgārijas Republika Komisijai nav noteiktajā termiņā iesniegusi jūras ūdeņu stāvokļa sākotnējā novērtējuma, laba vides stāvokļa apraksta un mērķu vides jomā apraksta obligātos atjauninājumus.

⁽¹⁾ OV 2008, L 164, 19. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 16. oktobrī iesniedza *Administrativen sad Silistra* (Bulgārija) – DB, LY/*Nachalnik na Rayonno upravlenie Silistra pri Oblastna direktsia na Ministerstvo na vatrešnite raboti*

(Lieta C-520/20)

(2020/C 433/49)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Silistra

Pamatlietas puses

Prasītāji: DB, LY

Atbildētājs: *Nachalnik na Rayonno upravlenie Silistra pri Oblastna direktsia na Ministerstvo na vatrešnite raboti*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Lēmuma 2007/533/TI (2007. gada 12. jūnijs) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izveidi, darbību un izmantošanu 39. pants un it īpaši 39. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj valsts tiesisko regulējumu un administratīvo praksi, saskaņā ar kuru kompetentā izpildinstitūcija, ja ir pamats pieņemt, ka SIS iekļautais ziņojums neatbilst mērķiem, kuru dēļ tas ir reģistrēts, un it īpaši 38. panta 1. punktā paredzētajiem mērķiem, var un tai ir jāatsaka izpilde?

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2020. gada 5. oktobra spriedums – *France un IFP Énergies nouvelles*/Komisija

(Apvienotās lietas T-479/11 un T-157/12) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Naftas pētniecība – Atbalsta shēma, ko īstenojusi Francija – Netieša un neierobežota valsts garantija, kas piešķirta IFPEN, piešķirot EPIC statusu – Priekšrocība – Priekšrocības pastāvēšanas prezumpcija – Samērīgums)

(2020/C 433/50)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja lietā T-479/11 RENV: Francijas Republika (pārstāvis: P. Dodeller)

Prasītāja lietā T-157/12 RENV: IFP Énergies nouvelles (Riejimalmezona [Rueil-Malmaison], Francija) (pārstāvji: E. Lagathu un É. Barbier de La Serre, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Stromsky un D. Grespan)

Priekšmets

Prasības ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu 2012/26/ES (2011. gada 29. jūnijs) par valsts atbalstu C 35/08 (ex NN 11/08), ko Francija piešķirusi publiskajai organizācijai “Institut français du pétrole” (OV 2012, L 14, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Komisijas Lēmuma 2012/26/ES (2011. gada 29. jūnijs) par valsts atbalstu C 35/08 (ex NN 11/08), kuru Francija piešķirusi publiskajai organizācijai “Institut français du pétrole”, 5. panta 3. un 4. punktu, kā arī 6. panta 1. punktu, ciktāl tie attiecas uz valsts garantijas maksimālo ietekmi, kā tā novērtēta minētā lēmuma 5. panta 3. un 4. punktā.
- 2) Pārējā daļā prasības noraidīt.
- 3) Eiropas Komisija, Francijas Republika un IFP Énergies nouvelles sedz katra savus tiesāšanās izdevumus lietās T-479/11 un T-157/12.
- 4) Francijas Republika, IFP Énergies nouvelles un Komisija sedz katra savus tiesāšanās izdevumus lietā C-438/16 P.
- 5) Francijas Republika sedz savus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus lietā T-479/11 RENV.
- 6) IFP Énergies nouvelles un Komisija sedz katra savus tiesāšanās izdevumus lietā T-157/12 RENV.

⁽¹⁾ OV C 340, 19.11.2011.

Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – První novinová společnost/Komisija(Lieta T-316/18) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Pasta nozare – Pienākums sniegt universālo pakalpojumu – Lēmums necelt iebildumus – Procesuālo tiesību nodrošināšana – Procesa ilgums – Pilnīga un pietiekama lietas pārbaude Komisijā – Kompensācija par pienākuma sniegt universālo pakalpojumu izpildi – Vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojums – Direktīva 97/67/EK – Ietaupīto neto izmaksu metode – Pienākums norādīt pamatojumu)

(2020/C 433/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: První novinová společnost a.s., kas ir Mediaservis s.r.o. tiesību pārņēmējs (Prāga, Čehijas Republika) (pārstāvji: D. Vosol un C. Schneider, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Flynn, D. Recchia un K. Blanck)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller un I. Gavrilová) un Česká pošta s. p. (Prāga) (pārstāvis: P. Kadlec, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu C(2018) 753 final (2018. gada 19. februāris), valsts atbalsts SA.45281 (2017/N) un valsts atbalsts SA. 44859 (2016/FC), kurā ir atzīts, ka kompensācijas, kuras Čehijas Republika ir piešķirusi Česká pošta par tās pasta nozares darbību izpildi, pildot pienākumu sniegt universālo pakalpojumu, attiecībā uz laikposmu no 2013. līdz 2017. gadam, ir valsts atbalsts, kas ir saderīgs ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) První novinová společnost a.s., kas ir Mediaservis s. r. o. tiesību pārņēmēja, sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Čehijas Republika un Česká pošta s p. sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 276, 6.8.2018.

Vispārējās tiesas 2020. gada 5. oktobra spriedums – GVN/Komisija(Lieta T-583/18) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Sabiedriskais pasažieru transports – No sabiedrisko pakalpojumu saistībā izrietošo izmaksu atlīdzība – Pienākums noteikt maksimālos tarifus skolēniem, studentiem, mācekļiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām – “Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz” (Lejassaksijas vietējo pārvadājumu likums) 7.a pants – Lēmums necelt iebildumus – Regulas (EK) Nr. 1370/2007 3. panta 2. un 3. punkts – “Land” īstenota finanšu līdzekļu nodošana pašvaldības mēroga satiksmi organizējošajām iestādēm – Atbalsta jēdziens)

(2020/C 433/52)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen e.V. (GVN) (Hannovere, Vācija) (pārstāvis: C. Antweiler, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Tomat un K.–P. Wojcik)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: J. Möller, D. Klebs un S. Heimerl) un Land Niedersachsen (Vācija) (pārstāvji: S. Barth un H. Gading, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu C(2018) 4385 final (2018. gada 12. jūlijs) necelt iebildumus attiecībā uz pasākumu, ko Land Niedersachsen ir pieņēmusi saskaņā ar Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz 7.a pantu (Lieta SA. 46538 (2017/NN)) (OV 2018, C 292, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen e.V. (GVN) sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Vācijas Federatīvā Republika un Land Niedersachsen sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 427, 26.11.2018.

Vispārējās tiesas 2020. gada 5. oktobra spriedums – Hermann Albers/Komisija

(Lieta T-597/18) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Sabiedriskais pasažieru transports – No sabiedrisko pakalpojumu saistībām izrietošo izmaksu atlīdzība – Pienākums noteikt maksimālos tarifus skolēniem, studentiem, mācekļiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām – “Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz” (Lejassaksijas vietējo pārvadājumu likums) 7.a pants – Lēmums necelt iebildumus – Regulas (EK) Nr. 1370/2007 3. panta 2. un 3. punkts – “Land” īstenota finanšu līdzekļu nodošana pašvaldības mēroga satiksmi organizējošajām iestādēm – Atbalsta jēdziens – Paziņošanas pienākums)

(2020/C 433/53)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Hermann Albers e.K. (Neibergere [Neubörger], Vācija) (pārstāvis: S. Roling, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Tomat un K.–P. Wojcik)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: J. Möller, D. Klebs un S. Heimerl) un Land Niedersachsen (Vācija) (pārstāvji: S. Barth un H. Gading, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu C(2018) 4385 final (2018. gada 12. jūlijs) necelt iebildumus attiecībā uz pasākumu, ko Land Niedersachsen ir pieņēmusi saskaņā ar Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz 7.a pantu (Lieta SA. 46697 (2017/NN)) (OV 2018, C 292, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Hermann Albers e.K. sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Vācijas Federatīvā Republika un Land Niedersachsen sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 427, 26.11.2018.

Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – *smart things solutions/EUIPO – Samsung Electronics* (“*smart:things*”)

(Lieta T-48/19) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “*smart:things*” – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Regulas 2017/1001 95. panta 1. punkts)

(2020/C 433/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *smart things solutions GmbH* (Seefeld, Vācija) (pārstāvis: R. Dissmann, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Söder, H. O'Neill un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Samsung Electronics GmbH* (Schwalbach/Taunus, Vācija) (pārstāvji: T. Schmitz, M. Breuer un I. Dimitrov, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 20. novembra lēmumu lietā R 835/2018-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Samsung Electronics* un *smart things solutions*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *smart things solutions GmbH* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) un *Samsung Electronics GmbH* tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 103, 18.3.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – Karpeta-Kovalyova/Komisija(Lieta T-249/19) ⁽¹⁾

(Civildienests – Līgumdarbinieki – Atalgojums – Lēmums, ar ko ir atteiktas tiesības uz ekspatriācijas pabalstu, dienas naudu, iekārtošanās pabalstu un pārceļšanās un ceļa izdevumu atlīdzināšanu saistībā ar stāšanos amatā – Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Diplomatiskais statuss – Piecu gadu atsaucē laikposms – Pastāvīgās dzīvesvietas jēdziens)

(2020/C 433/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marina Karpeta-Kovalyova (Woluwe-Saint-Pierre, Beļģija) (pārstāvis: S. Pappas, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Bohr un D. Milanowska)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2018. gada 14. jūnija lēmumu, ar kuru prasītājai ir atteikts ekspatriācijas pabalsts, dienas nauda, iekārtošanās pabalsts un ceļa izdevumu atlīdzināšana saistībā ar stāšanos amatā, kā arī pārceļšanās izdevumu atlīdzināšana.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Marina Karpeta-Kovalyova atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 187, 3.6.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – Decathlon/EUIPO – Athlon Custom Sportswear (“athlon custom sportswear”)(Lieta T-349/19) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “athlon custom sportswear” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DECATHLON” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespējas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2020/C 433/56)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Decathlon (Villeneuve-d'Ascq, Francija) (pārstāvji: A. Cléry un C. Devernay, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: L. Rampini)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Athlon Custom Sportswear PC (Kallithéa, Grieķija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2019. gada 27. marta lēmumu lietā R 1724/2018-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Decathlon un Athlon Custom Sportswear.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Decathlon atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 255, 29.7.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – Itinerant Show Room/EUIPO (“FAKE DUCK”)

(Lieta T-607/19) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “FAKE DUCK” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskuma principi)

(2020/C 433/57)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Itinerant Show Room Srl* (*San Giorgio in Bosco*, Itālija) (pārstāvis: E. Montelione, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: M. Capostagno)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2019. gada 1. jūlija lēmumu lietā R 830/2019-2 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma “FAKE DUCK” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Itinerant Show Room Srl* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 372, 4.11.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – Body Attack Sports Nutrition/EUIPO – Sakkari (“Sakkattack”)

(Lieta T-788/19) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Sakkattack” reģistrācijas pieteikums – Agrākas starptautiskas vārdiskas preču zīmes “ATTACK” un “Body Attack” un agrāka grafiska preču zīme “Body Attack SPORTS NUTRITION” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2020/C 433/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG* (Hamburga, Vācija) (pārstāvis: S. Labesius, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Crespo Carrillo un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Maria Sakkari (Nikosija, Kipra) (pārstāvis: M. Nikolaraki, advokāte)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2019. gada 26. augusta lēmumu apvienotajās lietās R 2432/2018-4 un R 2562/2018-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Body Attack Sports Nutrition* un *M. Sakkari*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 10, 13.1.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – *Dvectis CZ/EUIPO – Yado* (Atbalsta spilvens)

(Lieta T-818/19) ⁽¹⁾

(Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kas attēlo atbalsta spilvenu – Agrāks Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības pamats – Individuāla rakstura neesamība – Informēts lietotājs – Autora brīvības pakāpe – Atšķirīga kopējā iespaids neesamība – Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. panta un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Pienākums norādīt pamatojumu)

(2020/C 433/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dvectis CZ s.r.o.* (Brno, Čehijas Republika) (pārstāve: J. Svojanovská, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Ivanauskas un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Yado s.r.o.* (Handlová, Slovākija)

Priekšmets

Prasība, kas celta par EUIPO Apelācijas trešās padomes 2019. gada 10. septembra lēmumu lietā R 513/2018-3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Yado* un *Dvectis CZ*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Dvectis CZ s.r.o.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 27, 27.1.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 5. oktobra spriedums – X-cen-tek/EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (“PAX”)(Lieta T-847/19) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “PAX” reģistrācijas pieteikums – Agrākas Eiropas Savienības un starptautiska grafiskas preču zīmes “SPAX” – Relatīvs atteikuma pamats – Dominējošais elements – Neitralizācijas neesamība – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Likuma piemērošana laikā)

(2020/C 433/60)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Wardenburg, Vācija) (pārstāvis: H. Hillers, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: S. Hanne)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Altenloh, Brinck & Co. GmbH & Co. KG (Ennepetal, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2019. gada 27. septembra lēmumu lietā R 2324/2018-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Altenloh, Brinck & Co. un X-cen-tek.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) X-cen-tek GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 45, 10.2.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – Body Attack Sports Nutrition/EUIPO – Sakkari (“SAKKATTACK”)(Lieta T-851/19) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “SAKKATTACK” reģistrācijas pieteikums – Agrākas starptautiskas vārdiskas preču zīmes “ATTACK” un “Body Attack” un agrāka grafiska preču zīme “Body Attack SPORTS NUTRITION” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2020/C 433/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG (Hamburga, Vācija) (pārstāvis: S. Labesius, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Crespo Carrillo un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Maria Sakkari (Nikosija, Kipra) (pārstāvis: M. Nikolaraki, advokāte)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2019. gada 14. oktobra lēmumu lietā R 2560/2018-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Body Attack Sports Nutrition* un *M. Sakkari*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 61, 24.2.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – *Laboratorios Ern/EUIPO – Bio-tec Biologische Naturverpackungen* (“*BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE*”)

(Lieta T-2/20) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Grafiska preču zīme “*BIOPLAST BIOPLASTICS FOR A BETTER LIFE*” – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “*BIOPLAK*” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespējas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2020/C 433/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Laboratorios Ern, SA* (Barselona, Spānija) (pārstāvis: *S. Correa Rodríguez*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: *J. Crespo Carrillo* un *E. Śliwińska*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Bio-tec Biologische Naturverpackungen GmbH & Co. KG* (*Emmerich*, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 10. oktobra lēmumu lietā R 418/2019-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Laboratorios Ern* un *Bio-tec Biologische Naturverpackungen*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Laboratorios Ern, SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 68, 2.3.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 15. oktobra spriedums – Rothenberger/EUIPO – Paper Point (“ROBOX”)(Lieta T-49/20) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ROBOX” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “OROBX” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Autonoma preču apakš kategorija – Aprakstoša elementa ņemšana vērā – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2020/C 433/63)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rothenberger AG (Kelkheima, Vācija) (pārstāvji: V. von Bomhard un J. Fuhrmann, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: G. Sakalaitė-Orlovskienė, J. Crespo Carrillo un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Paper Point S.n.c. di Daria Fabbioni e Simone Borghini (Areco, Itālija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2019. gada 31. oktobra lēmumu lietā R 210/2019-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Paper Point un Rothenberger.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Rothenberger AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 87, 16.3.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 6. oktobra rīkojums – Sharpston/Padome un dalībvalstu valdību pārstāvju konference(Lieta T-180/20) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu – Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības – Dalībvalstu valdību pārstāvju deklarācija par Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības sekām attiecībā uz Tiesas ģenerāladvokātiem – Nepārsūdzams akts – Nepieņemamība)

(2020/C 433/64)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eleanor Sharpston (Schoenfels, Luksemburga) (pārstāvji: N. Forwood, J. Robb, barristers, un H. Mercer, QC)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome, dalībvalstu valdību pārstāvju konference (pārstāvji: M. Bauer, R. Meyer un A. Sikora-Kaléda)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts daļēji atcelt 2020. gada 29. janvāra dalībvalstu valdību pārstāvju deklarāciju par Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības sekām attiecībā uz Eiropas Savienības Tiesas ģenerāladvokātiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Eleanor Sharpston sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju konferences tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 201, 15.6.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 6. oktobra rīkojums – Sharpston/Eiropas Savienības Tiesa**(Lieta T-184/20) (¹)****(Prasība atcelt tiesību aktu – Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības – Tiesas priekšsēdētāja vēstule, ar ko dalībvalstis tiek aicinātas iecelt amatā ģenerālvokātu – Nepārsūdzams akts – Nepieņemamība)****(2020/C 433/65)****Tiesvedības valoda – angļu****Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eleanor Sharpston (Schoenfels, Luksemburga) (pārstāvis: N. Forwood, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Tiesa (pārstāvji: J. Inghelram un Á. Almendros Manzano)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 31. janvāra vēstuli, kas adresēta Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētājam un ar ko dalībvalstis tiek aicinātas iecelt ģenerālvokātu prasītājas pašreizējā amata vietā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Eleanor Sharpston sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Tiesas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 201, 15.6.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 6. oktobra rīkojums – Sharpston/Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji**(Lieta T-550/20) (¹)****(Prasība atcelt tiesību aktu – Apvienotās Karalistes izstāšanās no Savienības – Dalībvalstu valdību pārstāvju lēmums iecelt amatā Tiesas ģenerālvokātu – Nepārsūdzams akts – Acīmredzama nepieņemamība)****(2020/C 433/66)****Tiesvedības valoda – angļu****Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eleanor Sharpston (Schoenfels, Luksemburga) (pārstāvji: N. Forwood, barrister, un J. Flynn, QC)

Atbildētāji: Eiropas Savienības Padome, dalībvalstu valdību pārstāvji (pārstāvji: M. Bauer, R. Meyer un A. Sikora-Kalēda)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts daļēji atcelt dalībvalstu valdību pārstāvju Lēmumu (ES) 2020/1251 (2020. gada 2. septembris), ar ko ieceļ amatā trīs Tiesas tiesnešus un vienu ģenerāladvokātu (OV 2020, L 292, 1. lpp.), ciktāl tas attiecas uz *Anathasios Rantos* iecelšanu Tiesas ģenerāladvokāta amatā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Eleanor Sharpston sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies pagaidu noregulējuma tiesvedībā Vispārējā tiesā un Tiesā lietās T-550/20 R, C-423/20 P(R) un C-424/20 P(R).

⁽¹⁾ OV C 348, 10.10.2020.

Prasība, kas celta 2020. gada 11. septembrī – OD/Komisija

(Lieta T-575/20)

(2020/C 433/67)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: OD (pārstāve: V. Cukrov, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt, ka Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2020/1025 (2020. gada 13. jūlijs) par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES 34. panta piemērojamību dzelzceļa kravu pārvadājumiem Slovēnijā (izziņots ar dokumenta numuru C(2020) 4540) (OV 2020, L 226, 5. lpp., turpmāk tekstā – “Īstenošanas lēmums”) ir pilnībā spēkā neesošs gan attiecībā uz šā lēmuma 1. pantu, saskaņā ar kuru Direktīvu 2014/25/ES turpina piemērot līgumiem, ko līgumslēdzēji piešķir, lai dotu iespējas Slovēnijas teritorijā veikt dzelzceļa kravu pārvadājumu pakalpojumus, gan attiecībā uz 2. pantu, pamatojoties uz kuru šī lēmuma adresāts ir Slovēnijas Republika;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājam radušos izdevumus, kas ir izklāstīti atsevišķā dokumentā, veicot maksājumu 15 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas, kā arī likumiskos nokavējuma procentus, kuru tecējumu sāk aprēķināt pēc tam, kad ir pagājis minētais 15 dienu termiņš.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja ir izvirzījusi piecus pamatus.

1. Pirmais pamats ir balstīts uz apgalvojumu, ka apstrīdētais lēmums ir prettiesisks pēc būtības, jo tajā ir pieļauta kļūda, norādot adresātu:
 - saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 2. pantu atbildētāja ir norādījusi Slovēnijas Republiku kā šī lēmuma adresāti, lai gan prasītāja esot bijusi vienīgā, kura ir iestājusies atbildētājas ierosinātajā lietā, un tostarp esot lūgusi kā šā lēmuma adresātus norādīt prasītāju un Slovēnijas Republiku.

2. Otrais pamats ir balstīts uz apstrīdētā lēmuma formālu prettiesiskumu:
- atbildētāja neesot aicinājusi prasītāju iesniegt nepieciešamo papildu informāciju un bez šīs informācijas esot pieņēmusi kļūdainu lēmumu, pamatojoties uz kuru attiecīgais (preču) tirgus neietverot kravu autopārvadājumus, tādējādi pārkāpdama tiesības uz labu pārvaldību;
 - atbildētāja neesot pietiekami pamatojusi apstrīdēto lēmumu attiecībā uz trešo, ceturto un piekto prasības pamatu, jo tā būtībā neesot analizējusi pašas iepriekš pieņemtos lēmumus, kuri ir bijuši prasītājam labvēlīgi, tādējādi būtībā pieļaudama procesuālo noteikumu pārkāpumu.
3. Trešais pamats ir balstīts uz apgalvojumu, ka apstrīdētais lēmums pēc būtības ir prettiesisks, jo tajā ir kļūdaini definēts attiecīgais (preču) tirgus:
- atbildētāja, neievērojot pašas izveidoto praksi (piemēram, *Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2017/132 (2017. gada 24. maijs)*), attiecīgo (preču) tirgu esot aprobežojusi, ņemot vērā tikai dzelzceļa transporta tirgu, tā vietā, lai ņemtu vērā dzelzceļa, kravu autopārvadājumu un gaisa pārvadājumu tirgu;
 - tādējādi rīkodamās, atbildētāja esot pārkāpusi vienlīdzības principu un diskriminācijas aizlieguma principu attiecībā pret prasītāju, jo pēc būtības līdzīgā lietā, kas ir minēta iepriekšējā ievilkumā, atbildētāja esot lēmusi par labu investoram, savukārt prasītājas šajā lietā lūgumu tā ir noraidījusi.
4. Ceturtais pamats ir balstīts uz apgalvojumu, ka apstrīdētais lēmums pēc būtības ir prettiesisks, jo tajā ir kļūdaini definēts ģeogrāfiskais tirgus:
- atbildētāja esot nepamatoti ierobežojusi ģeogrāfisko tirgu, aptverot vienīgi Slovēnijas Republikas teritoriju, balstoties uz Eiropas Revīzijas palātas publicētā *Īpašā ziņojuma Nr. 8/2016 "Dzelzceļa kravu pārvadājumi ES – pareizais ceļš vēl nav atrasts"* satura kļūdainu interpretāciju, neņemdamā vērā prasītājas izvirzītos apgalvojumus un pierādījumus, ka tā faktiski darbojas starptautiskajā tirgū.
5. Piektais pamats ir balstīts uz apgalvojumu, ka apstrīdētais lēmums pēc būtības ir prettiesisks, jo neesot ņemti vērā visi kritēriji, vērtējot konkurences situāciju:
- vērtējot konkurences situāciju, atbildētāja esot ņēmusi vērā vienīgi to tirgus daļu, kas attiecas uz prasītāju, lai gan tai esot bijis jāņem vērā vairākus citus kritērijus, tādus kā faktiskā vai potenciālā konkurence Direktīvas 2014/25/ES 34. panta 2. punkta izpratnē; atbildētāja neesot ņēmusi vērā ne apstākli, ka četru jaunu konkurentu ienākšana tirgū esot papildinājusi jau trīs līdzšinējos konkurentus, ne arī faktu, ka šī iemesla dēļ tirgus daļa, kas attiecas uz prasītāju, turpmāk samazināsies;
 - atbildētāja, ņemot vērā vienīgi to tirgus daļu, kas attiecas uz prasītāju, esot kļūdaini secinājusi, ka šī daļa (85,21 %) ir pārāk liela, lai konstatētu, ka tirgū pastāv konkurence, lai gan atbildētājas pašas iepriekšējā praksē jau esot ticis konstatēts, ka 86,7 % un 73,6 % nav pārāk liela tirgus daļa situācijā, kad tiek ņemti vērā citi apstākļi (*Komisijas 2007. gada 29. oktobra Lēmums 2007/706/EK un Komisijas 2007. gada 29. oktobra Lēmums 2006/422/EK*).

Prasība, kas celta 2020. gada 17. septembrī – *Evropská vodní doprava-spėd. u.c./Parlaments un Padome*

(Lieta T-576/20)

(2020/C 433/68)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Evropská vodní doprava-spėd. s. r. o. (Prāga, Čehijas Republika), *Konakl s. r. o.* (*Klíčany*, Čehijas Republika), *Eurex AD s. r. o.* (*Děčín*, Čehijas Republika), *Ladislav Říha* (*Heřmanov*, Čehijas Republika), *Vladimír Hurych* (*Ústí nad Labem*, Čehijas Republika) (pārstāvis – *A. Verny*, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Regulu (ES) 2020/1054 ⁽¹⁾ par Regulas (EK) Nr. 561/2006 un Regulas (ES) Nr. 165/2014 grozījumiem, kas tika pieņemta, pamatojoties uz Direktīvu (ES) 2018/957 ⁽²⁾, ar ko groza Direktīvu 96/71/EK ⁽³⁾ par darba ņēmēju norīkošanu darbā;
- atcelt Regulu (ES) 2020/1055 ⁽⁴⁾, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) 1024/2012 un kas tika pieņemta, pamatojoties uz Direktīvu (ES) 2018/957, ar ko groza Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā;
- atcelt Direktīvu (ES) 2020/1057 ⁽⁵⁾ par Direktīvu 96/71/EK un 2014/67/ES noteikumu īstenošanu un par grozījumiem Direktīvā 2006/22/EK ⁽⁶⁾, kas tika pieņemta, pamatojoties uz Direktīvu (ES) 2018/957, ar ko groza Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā;
- ciktāl ir pieņemami, apvienot šo tiesvedību ar lietām C-626/18 un C-620/18 sprieduma taisīšanai, pēc analogijas piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu;
- saskaņā ar Tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktu piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir pamatota ar šādiem pamatiem.

Prasība, kas ir celta paredzētajā termiņā, galvenokārt attiecas uz pirmajos trīs prasības pieteikumā izvirzītajos pamatos minētajām Eiropas Parlamenta un Padomes tiesību normām, kas tika pieņemtas, pamatojoties uz Direktīvu (ES) 2018/957, ar ko groza Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā, jo tās diskriminējot prasītājus vai konkurences ziņā tām radot nelabvēlīgu stāvokli.

Iepriekš minēto tiesību normu saturs sniedzot būtisku priekšrocību autotransporta nozarei tā sauktās “mobilitātes paketes” formā salīdzinājumā ar obligātajām tiesību normām, kas prasītājiem joprojām ir piemērojamas atbilstoši Direktīvai (ES) 2018/957.

Pakārtoti – tāpat kā Polijas Republika lietā C-626/18 un Ungārijas Republika lietā C-620/18 prasītāji lūdz daļēji vai pakārtoti atcelt Direktīvu (ES) 2018/957 kopumā, jo šī direktīva esot tās izklāstītās diskriminācijas pamatā, kas esot radīta prasītāju pārstāvētajai pakalpojumu nozarei.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1054 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko Regulu (EK) Nr. 561/2006 groza attiecībā uz minimālajām prasībām par maksimālajiem transportlīdzekļa ikdienas un iknedēļas vadīšanas laikiem, minimālajiem pārtraukumiem un ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmiem un ar ko Regulu (ES) Nr. 165/2014 groza attiecībā uz pozicionēšanu ar tahogrāfu palīdzību (OV 2020, L 249, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/957 (2018. gada 28. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV 2018, L 137, 16. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV 1997, L 18, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1055 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) Nr. 1024/2012, lai tās pielāgotu norisēm autotransporta nozarē (OV 2020, L 249, 17. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/1057 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko attiecībā uz izpildes nodrošināšanas prasībām groza Direktīvu 2006/22/EK un attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES nosaka īpašus noteikumus autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanai darbā, un groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV 2020, L 249, 49. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/22/EK (2006. gada 15. marts) par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu (OV 2006, L 102, 35. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 24. septembrī – MN/Eiropols**(Lieta T-586/20)**

(2020/C 433/69)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītājs:* MN (pārstāvji: S. Orlandi un T. Martin, advokāti)*Atbildētāja:* Eiropas Savienības Aģentūra tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropols)**Prasījumi**

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2020. gada 6. marta lēmumu nepagarināt viņa līgumu uz nenoteiktu laiku;
- piespriest Eiropolam izmaksāt viņam 25 000 EUR kā kompensāciju par morālo kaitējumu, kas tam nodarīts ar apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Eiropolam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par to, ka prasītāja līguma nepagarināšanas uz nenoteiktu laiku pamatojumam izmantotais kritērijs ir nelikumīgs, jo tas neļauj identificēt dienesta intereses.
2. Otrais pamats ir, pakārtoti, par to, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļautas vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

Prasība, kas celta 2020. gada 24. septembrī – MO/Padome**(Lieta T-587/20)**

(2020/C 433/70)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* MO (pārstāvis: A. Guillerme, advokāts)*Atbildētāja:* Eiropas Savienības Padome**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt iecelējinstiucijas 2019. gada 19. novembra lēmumu par MO pārcelšanu uz rumāņu valodas tulkošanas nodaļu;
- atcelt prasītājas novērtējuma ziņojumu par 2019. gadu;
- konstatēt, ka administrācija kopš 2016. gada attiecībā pret viņu ir rīkojusies prettiesiski, un piespriest atbildētājai samaksāt 277 371,36 euro par nodarīto kaitējumu;
- piespriest atbildētājai segt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz lūgumu atcelt lēmumu par viņas pārceļšanu uz rumāņu valodas tulkošanas nodaļu un ar to tiek apgalvots, ka nav izpildīts rūpības pienākums. Šis pamats sastāv no divām daļām.
 - Ar pirmo daļu tiek apgalvots, ka lēmumā par pārceļšanu nav ievērotas nedz dienesta intereses, nedz prasītājas intereses, nedz amatu līdzvērtības princips;
 - Ar otro daļu tiek apgalvots, ka nav ievērotas tiesības tikt uzklausītai pirms lēmuma pieņemšanas par viņas pārceļšanu.
2. Otrais pamats attiecas uz lūgumu atcelt lēmumu par viņas pārceļšanu uz rumāņu valodas tulkošanas nodaļu un ar to tiek apgalvots, ka nav ievērotas tiesības tikt uzklausītai. Šis pamats sastāv no divām daļām.
 - Ar pirmo daļu tiek apgalvots, ka nav ievērotas tiesības tikt uzklausītai, jo prasītājai neesot darīta zināma lietderīga informācija, kas viņai dotu iespēju īstenot aizstāvību;
 - Ar otro daļu tiek apgalvots, ka prasītājas novērtējuma ziņojumā par 2019. gadu ir pieļautas faktu kļūdas un acīmredzama kļūda vērtējumā.
3. Trešais pamats attiecas uz lūgumu atlīdzināt kaitējumu, kas aplēsts 277 371,36 euro apmērā, tomēr ar piebildi, ka tiesvedības gaitā šī summa vēl varētu tikt palielināta vai samazināta, un ar to tiek apgalvots par Padomes prettiesisku rīcību un lēmumiem.

Šis pamats sastāv no piecām daļām.

- Ar pirmo daļu tiek apgalvots, ka administratīvās izmeklēšanas par aizskarošu izturēšanos laikā un pēc tās administrācija attiecībā pret prasītāju esot rīkojusies prettiesiski;
- Ar otro daļu tiek apgalvots, ka lēmums par pārceļšanu, kas ir pamatā kaitējumam, kura atlīdzināšanu prasītāja lūdz, ir prettiesisks;
- Ar trešo daļu tiek apgalvots, ka neesot veikta prasītājas atestācija saistībā ar Civildienesta noteikumu reformu 2014. gadā;
- Ar ceturto daļu tiek apgalvots, ka neesot pienācīgi izmantoti dati par prasītājas veselības stāvokli;
- Ar piekto daļu tiek apgalvots, ka prasītājas novērtējums par 2019. gadu ir prettiesisks.

Prasība, kas celta 2020. gada 29. septembrī – JD/EIB

(Lieta T-608/20)

(2020/C 433/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: JD (pārstāvji: H. Hansen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (EIB)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt lēmumu, ar kuru prasītājam: (i) tiek prasīts parakstīt darba līguma papildinājumu, atsakoties no tiesībām uz garantētiem pabalstiem, un (ii) tiek liegts uzsākt darbu civildienestā, ja vien viņš neparaksta minēto papildinājumu, kas izpaudās kā (a) atbildētājas 2020. gada 20. janvāra vēstule prasītājam, bet kas tika nosūtīta tikai ar 2020. gada 23. janvāra e-pastu, (b) apmaiņa ar e-pastiem starp atbildētāju un prasītāju laika posmā no 2020. gada 29. janvāra līdz 2020. gada 7. februārim un (c) atbildētājas 2020. gada 3. marta vēstule prasītājam;

- atcelt lēmumu, kas tika pieņemts pēc administratīvās pārskatīšanas, ar kuru tika apstiprināts sākotnējais lēmums, kas izpaudās kā atbildētājas 2020. gada 18. jūnija vēstule prasītāja advokātam, bet kas tika nosūtīta tikai pa e-pastu 2020. gada 19. jūnijā;
- līdz ar to piespriest atbildētājai atsaukt 2020. gada 20. janvāra un 2020. gada 18. jūnija vēstules, kā arī saistīto prasību par to, lai prasītājs paraksta attiecīgo papildinājumu kā priekšnoteikumu darba uzsākšanai civildienestā;
- labot atbildētājas arodslimību ārsta izsniegtu medicīnisko izziņu, kas datēta ar 2020. gada 10. janvāri un nosūtīta prasītājam pa e-pastu tajā pašā dienā, ciktāl tajā nebija jāiekļauj klauzula, kurā ir runa par tādu iepriekš pastāvošu veselības stāvokli, kas nākotnē varētu izraisīt invaliditāti;
- un, primāri, piespriest atbildētājai nodrošināt prasītājam reālu iespēju uzsākt dienestu EIB, izmaksājot viņam atalgojumu un pabalstus ar atpakaļejošu datumu sākot no līguma stāšanās spēkā datuma, t.i., 2020. gada 1. februāra, vai, alternatīvi, izmaksāt šādu kompensāciju:
- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam zaudējumus četru gadu darba algu apmērā, t.i., 367 499,52 EUR;
- katrā ziņā piespriest izmaksāt šādu kompensāciju:
 - piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam 20 000 EUR kā morālo kaitējumu;
 - piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam 2 104,19 EUR kā kompensāciju par pārcelšanās izdevumiem;
 - piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam 15 312,48 EUR kā kompensāciju par nesamaksāto iekārtošanās pabalstu;
 - katrā ziņā piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam 15 000 EUR kā kompensāciju par juridisko pakalpojumu izmaksām, kas bija radušās saistībā ar konsultācijām, kuras tika saņemtas pirms šīs prasības celšanas, ciktāl šīs izmaksas nav ietvertas prasītāja atlīdzināmajos tiesāšanās izdevumos, prasītājam skaidri paturot tiesības tiesvedības laikā palielināt šo prasījumu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus un
- saglabāt prasītājam visas tiesības.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Par pirmo pamatu, kurš ir balstīts uz būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu.

- Tiek apgalvots, ka arodslimību ārsta 2020. gada 10. janvāra medicīniskajā izziņā bija prasītāja personas dati, kas pārsniedza to, kas bija jāatklāj saskaņā ar piemērojamo tiesisko regulējumu.

2. Otrais pamats, ar kuru tiek apgalvots tiesību normas, kas attiecas uz Līgumu piemērošanu, pārkāpums.

- Tiek apgalvots, ka nebija tiesiska pamata nemaksāt prasītājam pabalstus vai nepiemērot apdrošināšanas shēmu;
- Prasītājs turklāt apgalvo, ka atbildētāja kļūdaini interpretēja Pensiju shēmas noteikumu 6–1. pantu, izmantojot argumentu, kas bija balstīts uz Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 32. pantu;
- Turklāt tiek apgalvots, ka atbildētājas Pensiju shēmas noteikumu 6–1. panta interpretācija nav saderīga ar (i) teksta sastādīšanas vēsturi un (ii) pašas atbildētājas saziņu ar darbiniekiem.

3. Trešais pamats, ar kuru tiek apgalvots tiesību normas, kas attiecas uz Līgumu piemērošanu, pārkāpums.
 - Ar šo pamatu prasītājs apgalvo, ka atbildētājam nav juridiska pamata prasīt, lai viņš paraksta darba līguma pielikumu, saskaņā ar kuru viņš atsakās no noteiktām sociālā nodrošinājuma tiesībām.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Līgumi un it īpaši dažādi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas noteikumi.
 - Prasītājs apgalvo, ka atbildētājas rīcība ir diskriminējoša un ka tā pārkāpj Hartas 21. panta 1. punktu un 34. panta 1. punktu;
 - Esot tikušas pārkāptas prasītāja procesuālās tiesības saskaņā ar Hartas 41. pantu un viņa tiesības piekļūt dokumentiem saskaņā ar Hartas 42. pantu;
 - Turklāt esot tikušas pārkāptas arī Hartā paredzētās prasītāja tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu.
5. Par piekto pamatu, kurš ir balstīts uz būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu.
 - Prasītājs apgalvo, ka pirmsnodarbinātības medicīniskā pārbaude ir jāveic, personīgi izejot medicīnisko pārbaudi, kas šajā gadījumā nenotika.
6. Par sesto pamatu, kurš ir balstīts uz vēl citiem būtiskiem procedūras noteikumu pārkāpumiem.
 - Tiek apgalvots, ka apstrīdēto apstiprinošo lēmumu pieņēma personas, kurām, iespējams, tika deleģētas EIB prezidenta pārskatīšanas pilnvaras, lai gan šādai deleģēšanai nebija juridiska pamata;
 - Pakārtoti, pieņemot, ka EIB prezidentam bija iespēja likumīgi deleģēt savas pārskatīšanas pilnvaras, apstrīdētais apstiprinošais lēmums ir jāatceļ, jo to pieņēma personas, kuras atradās interešu konflikta situācijā un tādējādi nebija objektīvas. Līdz ar to netika ievērots labas pārvaldības princips un prasības, kas izriet no Hartas 41. panta.
7. Septītais pamats, ar kuru prasītājs atsaucas uz tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kurus viņš vēlējas izmantot šajā lietā.
 - Prasītājs kā galveno prasījumu lūdz izpildīt viņa līgumu, t.i., atļaut viņam uzsākt dienestu ar atpakaļejošu algas izmaksu;
 - Pakārtoti, prasītājs lūdz piespriest viņam izmaksāt zaudējumu atlīdzību, kas ir līdzvērtīga algas summai par termiņu, par kuru puses ir vienojušās;
 - Katrā ziņā, t.i., neatkarīgi no tā, vai Tiesa apmierinās prasītāja galveno vai pakārtoto prasījumu par tiesiskās aizsardzības līdzekli, prasītājs lūdz viņam piespriest zaudējumu atlīdzību par dažādiem zaudējumiem, kas radušies atbildētājas rīcības un prettiesisku lēmumu dēļ.

Prasība, kas celta 2020. gada 1. oktobrī – *Casino, Guichard-Perrachon*/Komisija

(Lieta T-614/20)

(2020/C 433/72)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Casino, Guichard-Perrachon* (*Saint-Étienne*, Francija) (pārstāvji: *O. de Juigny*, *A. Sunderland*, *I. Simic* un *G. Aubron*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt Eiropas Komisijas 2020. gada 23. jūlija Lēmumu C(2020) 5192 *final*;
- piespriest Komisijai segt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir prettiesisks, jo tas esot pieņemts, balstoties uz dokumentiem, kurus Komisijai ieguvusi saistībā ar sākotnējām pārbaudēm, kas veiktas, pamatojoties uz prettiesiskiem lēmumiem, par kuriem celtas prasības atcelt tiesību aktu lietās T-249/17, *Casino, Guichard-Perrachon*/Komisija, un T-538/19, *Casino, Guichard-Perrachon*/Komisija.

Prasība, kas celta 2020. gada 5. oktobrī – FZ u.c./Komisija

(Lieta T-618/20)

(2020/C 433/73)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: FZ un 17 citi prasītāji (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas lēmumu, ar ko apstiprinātas prasītāju algas lapas par 2019. gada decembri, ciktāl tajā pirmoreiz un ar atpakaļejošu spēku – attiecīgi no 2019. gada 1. aprīļa un 1. jūlija – ir piemēroti korekcijas koeficienti;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza pamatus, ar kuriem tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 64. un 65. pants, ka nav ievērots princips par vienlīdzīgu attieksmi pirktspējas līdzvērtības ziņā, un ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

Prasītāji uzskata – lai noteiktu korekcijas koeficientu, kas piemērojams attiecīgajam prasītāju atalgojumam ārpus Savienības, *Eurostat* ir jāievāc konkrēti dati no viņu dienesta vietas, ievērojot Civildienesta noteikumu 64. un 65. panta piemērošanas kārtību, kura izklāstīta to XI pielikumā.

Viņi arī apgalvo, ka koeficienti, kas noteikti, pamatojoties uz starptautisko nolīgumu par sadarbību starp *Eurostat*, ESAO un ANO, laikā no 2018. gada janvāra līdz 2019. gada janvārim samazinājās no 239,7 līdz 94,0, lai gan tajā pašā laikposmā ANO personāla atalgojumam piemērotie koeficienti tika palielināti, ņemot vērā inflāciju. 2017. gadā, augstas inflācijas apstākļos, Kongo franka (CDF) vērtība esot ievērojami samazinājusies attiecībā pret dolāru (USD) un euro, un, kā liecinot SVF dati, rezultātā ievērojami pieauga arī cenas USD izteiksmē.

Prasītāji norāda, ka atbildētāja nav paskaidrojusi, kā piemērotajos koeficientos ir ņemti vērā šie būtiskie faktori.

Prasība, kas celta 2020. gada 5. oktobrī – FJ u.c./EĀDD

(Lieta T-619/20)

(2020/C 433/74)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: FJ un pieci citi prasītāji (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Ārējās darbības dienests

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt prasītāju algas lapas par 2019. gada decembri, ciktāl tajās pirmoreiz un ar atpakaļejošu spēku – attiecīgi no 2019. gada 1. aprīļa un 1. jūlija – ir piemēroti korekcijas koeficienti;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza pamatus, ar kuriem tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 64. un 65. pants, ka nav ievērots princips par vienlīdzīgu attieksmi pirkspējas līdzvērtības ziņā, un ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

Prasītāji uzskata – lai noteiktu korekcijas koeficientu, kas piemērojams attiecīgajam prasītāju atalgojumam ārpus Savienības, Eurostat ir jāievāc konkrēti dati no viņu dienesta vietas, ievērojot Civildienesta noteikumu 64. un 65. panta piemērošanas kārtību, kura izklāstīta to XI pielikumā.

Viņi arī apgalvo, ka koeficienti, kas noteikti, pamatojoties uz starptautisko nolīgumu par sadarbību starp Eurostat, ESAO un ANO, laikā no 2018. gada janvāra līdz 2019. gada janvārim samazinājās no 239,7 līdz 94,0, lai gan tajā pašā laikposmā ANO personāla atalgojumam piemērotie koeficienti tika palielināti, ņemot vērā inflāciju. 2017. gadā, augstas inflācijas apstākļos, Kongo franka (CDF) vērtība esot ievērojami samazinājusies attiecībā pret dolāru (USD) un euro, un, kā liecinot SVF dati, rezultātā ievērojami pieauga arī cenas USD izteiksmē.

Prasītāji norāda, ka atbildētāja nav paskaidrojusi, kā piemērotajos koeficientos ir ņemti vērā šie būtiskie faktori.

Prasība, kas celta 2020. gada 5. oktobrī – Les Mousquetaires un ITM Entreprises/Komisija

(Lieta T-625/20)

(2020/C 433/75)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Les Mousquetaires (Parīze, Francija), ITM Entreprises (Parīze) (pārstāvji: N. Jalabert-Doury un K. Mebarek, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2020. gada 23. jūlija lēmumu par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta piemērošanas procedūru (Lieta AT.40466 – *Alliance Casino un Intermarché*);
- piespriest Eiropas Komisijai segt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza vienu vienīgu pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka nav ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, ka ir pārkāpts Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102.] pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), 18. panta 3. punkts un ka trūkst tiesiskā pamata, jo ar apstrīdēto lēmumu prasītājām esot uzlikts pienākums identificēt sanāksmes un atkārtoti iesniegt dokumentus, kurus Komisija jau saņēmusi, bet kuru izmantošanu Eiropas Savienības Vispārējā tiesa ir noraidījusi.

Prasība, kas celta 2020. gada 15. oktobrī – *Delifruit/Komisija*

(Lieta T-629/20)

(2020/C 433/76)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Delifruit, SA* (*Guayaquil*, Ekvadora) (pārstāvji: *K. Van Maldegem, P. Sellar un S. Saez Moreno*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;
- daļēji atcelt apstrīdēto tiesību aktu, kas grozīts ar Labojumu Komisijas Regulā (ES) 2020/1085, ciktāl ar to hlorpirifosa maksimālais atlieku līmenis banānos ir noteikts 0,01 mg/kg, un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas Regulu (ES) 2020/1085 (2020. gada 23. jūlijs), ar ko attiecībā uz hlorpirifosa un hlorpirifosmetila maksimālajiem atlieku līmeņiem noteiktos produktos vai uz tiem groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 396/2005 II un V pielikumu⁽¹⁾, kas labota ar Labojumu Komisijas Regulā (ES) 2020/1085⁽²⁾.

Prasības atbalstam prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, vērtējumā, kura noslēgumā tika pieņemts apstrīdētais tiesību akts, neņemdamā vērā būtisku faktoru (neatkarīgu pētījumu, kurā atspēkots viens no apgalvotajiem iemesliem maksimālā atlieku līmeņa ierobežojuma noteikšanai) un, šādi rīkodamās, turklāt ir pārkāpusi Regulas 396/2005 14. panta 2. punkta a) un f) apakšpunktu, atbilstoši kuriem tai ir jāņem vērā visi atbilstošie un pieejamie dati.

⁽¹⁾ OV 2020, L 239, 7. lpp.

⁽²⁾ OV 2020, L 245, 31. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 15. oktobrī – JP/Komisija**(Lieta T-638/20)**

(2020/C 433/77)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: JP (pārstāvji: S. Rodrigues un A. Champetier, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2019. gada 17. jūlija lēmumu, ar ko prasītājs nav ietverts konkursa EPSO/AD/363/18 – Administratori (AD7) sekmīgo kandidātu rezerves sarakstā, kā arī 2019. gada 10. decembra lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītāja lūgums pārskatīt minēto lēmumu;
- atcelt 2020. gada 7. jūlija lēmumu, ar ko ir noraidīta prasītāja 2002. gada 5. marta sūdzība;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītājam nodarīto kaitējumu un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, pirmkārt, ir pārkāpts princips, saskaņā ar kuru atlases komisijas locekļiem ir jābūt iemaņām, kas ir nepieciešamas, lai objektīvi novērtētu kandidāta sniegumu un profesionālo kvalifikāciju ar attiecīgo specialitāti saistītajā intervijā, otrkārt, ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips un, visbeidzot, ir pārkāpts tiesiskās paļāvības princips.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts princips, saskaņā ar kuru atlases komisijas sastāvam ir jābūt pietiekami stabilam.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļautas vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

Prasība, kas celta 2020. gada 22. oktobrī – TIB Chemicals/Komisija**(Lieta T-639/20)**

(2020/C 433/78)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: TIB Chemicals AG (Manheima, Vācija) (pārstāvis: K. Fischer, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2020/1182 ⁽¹⁾ (2020. gada 19. maijs), ciktāl tā attiecas uz vielu dioktilalvas dilaurāts; [1] bis(kokoaciloksi) dioktilstannāna atvasinājumi [2] un ciktāl ar to ir grozīts Regulas (EK) Nr. 1272/2008 ⁽²⁾ VI pielikums, iekļaujot šo vielu kopā ar attiecīgajiem klasifikācijas un marķējuma elementiem Regulas (EK) Nr. 1272/2008 VI pielikuma 3. daļas 3. tabulā; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus izdevumus saistībā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1272/2008 37. panta 1. un 5. punkts kopsakarā ar tās VI pielikuma 2. daļu, jo netika izskatīta REACH reģistrācijas lietā pieejamā informācija par šo vielu. Tā ir uzskatāma par acimredzamu kļūdu vērtējumā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1272/2008 5., 9., 36. un 37. pants kopsakarā ar tās I pielikuma 1. daļu (1.1.1.3. iedaļa) un 3. daļu (3.7.2.2. un 3.7.2.3. iedaļa), jo nozīmīgā pieejamā informācija netika pienācīgi izpētīta, novērtēta un ņemta vērā atbilstoši pamatotiem zinātniskiem principiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1272/2008 5., 36. un 37. pants kopsakarā ar tās I pielikuma 1. daļu (1.1.1.3. iedaļa) un 3. daļu (3.7.2.2. un 3.7.2.3. iedaļa), jo izmantotās savstarpējās atsauces (*read-across*) nebija zinātniski pietiekami pamatotas un Komisija nepareizi novērtēja pieejamo pierādījumu nozīmīgumu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, tika pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1272/2008 36. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 37. panta 5. punkts kopsakarā ar tās I pielikuma 3. daļas 3.7. iedaļu, jo Komisija nespēja sniegt skaidrus zinātniskus pierādījumus, ka konkrētā viela atbilst attiecīgajai reproduktīvā toksiskuma klasifikācijai (1B kategorija) un STOT RE1.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, tika pārkāpts samērīguma princips, jo attiecīgās vielas klasifikācija nav nedz piemērota, nedz nepieciešama. Konkrēti, prasītājai bija liegta iespēja sniegt attaisnojošu informāciju.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, Komisija ir pārkāpusi Regulas (EK) Nr. 1272/2008 37. panta 4. punktu un nav ievērojusi prasītājas tiesības uz labu pārvaldību un prasītājas tiesības tikt uzklaustītai. Konkrēti, prasītājai nav tikusi dota pienācīga iespēja sniegt lietderīgus komentārus par pašu riska novērtēšanas komitejas atzinumu un pierādīt, ka no zinātnes skatupunkta šis atzinums ir nepareizs.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto regulu bez iepriekšējas ietekmes novērtējuma veikšanas un dokumentēšanas, Komisija nav ievērojusi savas saistības, kuras ir paredzētas Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1182 (2020. gada 19. maijs), ar ko, to pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai, groza VI pielikuma 3. daļu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu (OV 2020, L 261, 2. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV 2008, L 353, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – NG u.c./Parlaments un Padome**(Lieta T-646/20)**

(2020/C 433/79)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: NG un 17 citi prasītāji (pārstāvis: R. Martens, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1054 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko Regulu (EK) Nr. 561/2006 groza attiecībā uz minimālajām prasībām par maksimālajiem transportlīdzekļa ikdienas un iknedēļas vadīšanas laikiem, minimālajiem pārtraukumiem un ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmiem un ar ko Regulu (ES) Nr. 165/2014 groza attiecībā uz pozicionēšanu ar tahogrāfu palīdzību, 1. panta 6. punkta c) un d) apakšpunktu;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, par kuriem lēmuma pieņemšana tika atlikta pagaidu noregulējuma tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par to, ka esot pārkāpts LES 2. pants, 4. panta 2. punkts un 9. pants, LESD 18. un 95. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pants un vienlīdzības princips, kā arī nediskriminācijas princips – kā vispārējie Savienības tiesību principi –, lasot tos kopsakarā ar LES 5. panta 4. punktu, kā arī samērīguma princips – kā vispārējais Savienības tiesību princips – saistībā ar diskrimināciju pēc būtības un netiešu diskrimināciju.
2. Otrais pamats ir par to, ka esot pārkāpts LESD 26. un 56. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pants un 52. panta 1. punkts, lasot tos kopsakarā ar LES 5. panta 4. punktu, un samērīguma princips – kā vispārējais Savienības tiesību princips – saistībā ar pakalpojumu sniegšanas brīvības un uzņēmējdarbības brīvības prettiesisku ierobežošanu.
3. Trešais pamats ir par to, ka esot pārkāpts LES 3. panta 3. punkts, LESD 11. un 191. pants, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. pants, ciktāl tiekot apdraudēta vides saglabāšana, aizsardzība un kvalitātes uzlabošana.
4. Ceturtais pamats ir par to, ka esot pārkāpts LESD 296. panta 2. punkts, LESD 2. protokola 5. pants, Iestāžu nolīgums par labāku likumdošanas procesu un neesot ievērots pienākums norādīt pamatojumu tādēļ, ka neesot detalizēti norādīti iemesli un neesot veikts ietekmes uz vidi novērtējums.
5. Piektais pamats ir par to, ka esot pārkāpts LESD 91. un 94. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pants, lasīts kopsakarā ar pamattiesībām uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, kas garantētas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantā un kas ir Savienības vispārējo tiesību princips, ciktāl esot būtiski ietekmēts dzīves un nodarbinātības līmenis, kā arī pieļauta nelikumīga iejaukšanās privātajā un ģimenes dzīvē.

Prasība, kas celta 2020. gada 27. oktobrī – kopuzņēmums “Clean Sky 2”/NG**(Lieta T-649/20)**

(2020/C 433/80)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: kopuzņēmums “Clean Sky 2” (pārstāvji: M. Velardo, advokāte, un B. Mastantuono, pārstāvis)

Atbildētājs: NG

Prasījumi:

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- piespriest atbildētājam par labu kopuzņēmumam “Clean Sky 2” samaksāt summu 168 062,23 EUR apmērā, pamatojoties uz Eiropas Savienības septītās pamatprogrammas dotācijas līgumu Nr. 632420 “FIMAC, FAST impact cross-analysis methodology for Composite leading edge Structures”, šo summu, sākot no 2019. gada 13. jūlija līdz faktiskai samaksai, palielinot par 3,5 % likmi, ko Eiropas Centrālā banka piemēro galvenajām refinansēšanas operācijām,
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza šādu pamatu.

Atbildētājs neesot izpildījis savas līgumsaistības, neatmaksādams ar darbinieku izmaksām saistītās summas, kuras ir uzskatāmas par nefinansējamām. Līdz ar to 2019. gada 12. jūlijā prasītājs esot izdevis paziņojumu par parādu par summu 168 062,23 EUR apmērā, kas jau ir tikusi izmaksāta no uzņēmumu reģistra izslēgtajai uzņēmējiesabiedrībai *Alpha Consulting Service Srl*. Atbilstoši Itālijas tiesībām tieši atbildētājs kā uzņēmējiesabiedrības *Alpha Consulting Service Srl* līdzīpašnieks un likvidētājs, kā arī tās pārstāvis esot faktiski atbildīgs par no uzņēmumu reģistra izslēgtās uzņēmējiesabiedrības *Alpha Consulting Service Srl* līgumsaistību neizpildi. Saistībā ar paziņojumu par parādu izdošanu paustie uzņēmējiesabiedrības iebildumi esot vispārīgi, nepilnīgi un nepierādīti, un līdz ar to tie neesot uzskatāmi par pamatotiem. Tā rezultātā prasītājs esot tiesīgs atprasīt un saņemt atpakaļ izmaksāto summu ar nokavējuma procentiem.

Prasība, kas celta 2020. gada 28. oktobrī – Mylan Ireland/EMA**(Lieta T-653/20)**

(2020/C 433/81)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Mylan Ireland Ltd* (Dublina, Īrija) (pārstāvis: O. Swens, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Zāļu aģentūra

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt par pieņemamu un pamatotu prasītājas izvirzīto iebildi par pretiesiskumu attiecībā uz Cilvēkiem paredzēto zāļu komitejas (CHMP) secinājumu par *Sanofi* kā jaunas aktīvās vielas statusu, kā tas minēts 2013. gada 26. augusta lēmumā, ar kuru *AubagioTM – Teriflunomide* ir tikusi piešķirta tirdzniecības atļauja;
- atcelt EMA 2020. gada 18. augusta lēmumu, ar kuru nav apstiprināts *Mylan* pieteikums par reģistrācijas apliecības izsniegšanu zāļu *AubagioTM* ģenēriskajai versijai; un

— piespriest EMA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: iebilde par prettiesiskumu esot pamatota, un tādēļ apstrīdētais lēmums neesot juridiski pieņemams, jo EMA esot pieļāvusi gan tiesību kļūdu, gan kļūdu faktos un neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, kā arī neesot īstenojusi pienācīgu un rūpīgu izvērtēšanu atbilstīgi LESD 296. pantā noteiktajam.
2. Otrais pamats: apstrīdētais lēmums esot prettiesisks, jo, saņemot Mylan iebildumus reģistrācijas apliecības izsniegšanas fāzē, esot bijis atkārtoti jāpārbauda “jaunā aktīvā viela” statuss, bet tas neesot darīts. Tādējādi EMA neesot pienācīgi izpildījusi savus pienākumus, jo īpaši tās pienākumu veikt pienācīgu un rūpīgu izvērtēšanu un norādīt pamatojumu saskaņā ar LESD 296. pantu, un tā rezultātā apstrīdētais lēmums esot prettiesisks.

Prasība, kas celta 2020. gada 30. oktobrī – Ryanair/Komisija

(Lieta T-657/20)

(2020/C 433/82)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ryanair DAC (Swords, Īrija) (pārstāvji: F. Lapr votte, V. Blanc, E. Vahida, S. Rating un I. Metaxas-Maranghidis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2020. gada 9. jūnija Lēmumu (ES) par valsts atbalstu SA.57410 COVID – Finnair rekapitalizācija ⁽¹⁾ un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja arī lūdza tā prasību izskatīt paātrinātā tiesvedībā, kas ir paredzēta Tiesas statūtu 23.a pantā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot nepareizi piemērojusi LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu un esot nepilnīgi piemērojusi pagaidu regulējumu, kā arī esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējama, ka ar atbalstu tiek novērsti nopietni Somijas ekonomikas traucējumi, tādējādi pārkāpjot tās pienākumu līdzsvarot atbalsta labvēlīgo ietekmi un tā nelabvēlīgo ietekmi uz tirdzniecības apstākļiem un neizkropļotas konkurences saglabāšanu (proti, “līdzsvarošana”), un secinājama, ka Finnair nav būtiskas ietekmes tirgū.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi konkrētas LESD tiesību normas un Savienības tiesību vispārējos principus saistībā ar diskriminācijas aizliegumu, pakalpojumu sniegšanas brīvību un uzņēmējdarbības brīvību, ar kuriem ir pamatota gaisa transporta liberalizācija ES kopš 20. gadsimta 80. gadu beigām. Gaisa transporta tirgus liberalizācija ES ir ļāvusi attīstīties īstām Eiropas mēroga zemo cenu aviosabiedrībām. Eiropas Komisija neņēma vērā kaitējumu, ko COVID-19 krīze radīja šādām Eiropas mēroga aviosabiedrībām, un to lomā Somijas gaisa satiksmē, atļaujot Somijai Finnair piešķirt atbalstu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija neesot uzsākusi formālu izmeklēšanas procedūru, neraugoties uz nopietnajām grūtībām, un esot pārkāpusi prasītājas procesuālās tiesības.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ Eiropas Komisijas 2020. gada 9. jūnija Lēmums (ES) par valsts atbalstu SA.57410 COVID – *Finnair rekapitalizācija*, OV 2020 C 310, 6. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 2. novembrī – *Jakober/EUIPO* (Tases forma)

(Lieta T-658/20)

(2020/C 433/83)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Philip Jakober (Štutgarte, Vācija) (pārstāvis: J. Klink, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme (Tases forma) – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 963 994

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 20. augusta lēmums lietā R 554/2020-5

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, lai apelācijas sūdzība tiktu atzīta par pamatotu un tādējādi Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 15 963 994 tiktu pieļauts reģistrēt EUIPO reģistrā;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2020. gada 30. septembra rīkojums – *Banco Comercial Português u.c./Komisija*

(Lieta C-298/18) ⁽¹⁾

(2020/C 433/84)

Tiesvedības valoda – angļu

Tiesas devītās palātas priekšsēdētāja ir izdevusi rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 249, 16.7.2018.

Vispārējās tiesas 2020. gada 30. septembra rīkojums – DEI/Komisija**(Lieta T-694/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 433/85)

Tiesvedības valoda – grieķu

Sestās palātas priekšsēdētāja ir izdevusi rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 35, 28.1.2019.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV